

DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

Lingui-pedagogisch

Als "officiële" studententijdschrift zou de "Moeial" toch een enigszins literair elan moeten hebben.
 Normaal zou je dit kunnen verwachten, maar het grammaticale is niet steeds in overeenstemming met de hoge edukatie die hier gegeven wordt.
 Vorig jaar reeds had Yves Rasquin reeds kritiek op de grammatika. Een bepaald medewerker kreeg van Yves een interpellatie in de SoR, wegens zijn sterkte in het schrijven van een onaanvaardbaar aantal d-t-fouten in een minimum aan tekst.
 Verleden week ging het nog beter. Toen werd R.H. het onderwerp van studie (en hiralliteit) in de 2de Kan. Germaanse. In zijn les Engels gebruikte Dhr. Frank Winter het artikel "The O3-interview" om aan te tonen hoe het niet moest. Bleek dat vooral nederlandstaligen er een handje van weg hebben om een nogal verbasterd Engels op papier te zetten.
 Uit goede bron weten we dat R.H. zijn artikel nochtans had laten verbeteren door een, 6 toeval, een student 1° kandidatuur Germaanse, Frans.

Opening SSS Jette

Op 22 januari werden in Jette officieel de nieuwe kantoren van de Sociale Sektor Studenten (SSS) geopend, met name de Jobdienst, Sportdienst, Sociale dienst en het UCOV, het Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking en Vrede. Zij kregen nieuwe huisvesting in het complex waar ook het restaurant en de Vubtiek zich bevinden. Een verbetering voorwaar, want vroeger moest de student in een eerder afgelegen gebouw achter een paar deuren met als opschrift 'verboden toegang voor onbevoegden' zijn Sociale Sektor zoeken.

Zelfs U zal wel inzien dat dit in tijden waarin bezuinigingen troef zijn een zeldzaam feit is. Als dit dan nog aan de VUB gebeurt zijn we er zeker bij, al zijn we alleen.

Het aktiekomitee tegen de regeringsmaatregelen zorgde voor een gepast ontvangst met rouwkapel, rouwbanden en stroppen. Dit alles moest de toekomstperspektieven van de Sociale Sektor symboliseren. Nu Martens VI en zijn 'dansmarlekes' terug het roer in handen hebben, is het kruis over deze diensten zowat gemaakt. De bouw van de nieuwe infrastructuur in Jette dateert dan ook van voor de nieuwe 'besparingsplannen'.

Niet dat het ontvangst door veel volk werd genoten. Op een 3-tal persmensen na, was vooral de incrowd (= Sociale Sektor) van de VUB naar Jette afgekeerd om de opening bij te wonen. Jammer voor hen die er niet waren, want zelden hebben wij zo een goed georganiseerde dag gekend. Er was echt geen vuilte aan de lucht, maar de pers bleek niet geïnteresseerd in de (problemen van de) Sociale Sektor, ze waren nochtans verwittigd.

Na het ontvangst volgde, vrij traditioneel, de toespraken. De eerste die zijn laatsklep mocht opentrekken was Prof. H. Corijn, voorzitter van de Raad van Beheer.

De nieuwe kantoren van de Sociale Sector Jette.

spelen). En die rol is niet te onderschatten. Omdat wij het niet beter zouden kunnen, laten wij Corijn zelf aan het woord: "Alle aspecten van het studentenleven omvattend, is de Sociale Sektor in de eerste plaats een vormingscomponent, met pedagogische draagwijdte, aanvullend op de hoge kwalificatie die op de universiteit wordt geboden. Hij verzorgt in die zin een essentieel deel van de universitaire vorming". Vollà! U snapt het, wij hebben de SSS broodnodig, en dit is niet cynisch bedoeld. (Al was het voor één keer)

Ook belangrijk om te vermelden (om ons ego te strelen) is dat Prof. Corijn een citaat uit de Moeial nam i.v.m. Foreign Students (Moeial 7). Wie zei daar dat wij niet gelezen worden? Tenslotte reageerde hij op een eerder verdoen en meer dan diplomatieke wijze (nee, niet die uit het Oosten) tegen de regeringsmaatregelen door te zeggen dat afbouw van de Sociale Sektor niet mag aanvaard worden, dat elttvorming (van universitaire) democratisch onverantwoord is en dat de VUB heel sterk zou getroffen worden.

Dan was het de beurt aan Dhr. Wim Laveyt, Algemeen Koördinator van de Sociale Sektor, om zijn zegje te doen. In tegenstelling tot zijn inleiding: "het is niet makkelijk om het kort te houden", was hij in 5 minuten al uitgebabbeld. Niettegenstaande dat speelde hij het klaar om (heel kort dat wel) de verschillende services binnen de SSS uit te leggen. Ook binnen die 5 minuten streefde hij ons ego (en nog geen klein beetje) door het volgende te zeggen, wij citeren weer, anders denkt U dat wij het zelf verzinnen: "Voor de afgelopen twee jaar is de meest opvallende vernieuwing, de geboorte van een goed studentenjournal, met name 'DE MOEIAL'."

Tenslotte reageerde hij al iets heftiger dan zijn voorganger tegen de regeringsmaatregelen. Hij voorspelde de totale afschaffing van de SSS als er niet doelmatig gereageerd wordt, wat vooral van jullie (studenten) afhangt. Ook noemde hij het plan een regelrechte aanval op de VUB, "en dat is niet eerlijk", oh nee. Als laatste (niet kortste) voormiddagactiviteit kregen we de voorzitter van de Sociale Raad, Eric Goubin aan het woord. Zijn grootste verdienste was dat hij de regeringsmaatregelen in detail uitlegde, tenminste dat deel wat de SSS treft.

Zoals U allemaal weet kan de VUB naar zijn hogere schijf (voor het eerst bereikt dit jaar) fluiten. Weg 11,1 miljoen. Blokkeren is blokkeren zegt (katholieke) Coens.

Goubin kreeg ook twee interventies tijdens zijn speech. Eerst van de voorzitter van de Raad van Beheer van Leuven. Hij beweerde dat hij minder geld kreeg dan Coens beweerde. De tweede interventie was grappiger. Het aktiekomitee had zelf een regeringsafgevaardigde van Coens meegebracht die de sociale toelagen zou komen uitleiden. Hij had enkele enveloppen mee. Van zeer groot naar zeer klein, respectievelijk voor KUL, UFCIA, RUG en VUB. Doch van het hele kleine enveloppe van de VUB ging dan nog (administratief foutje) de extra-schijf af. Dit intermezzo werd dan ook op gelach en een warm applaus onthaald.

Goubin drukte er tenslotte nog op dat de VUB niet eist dat andere uniëfs minder zouden moeten krijgen (wegens het steeds benadrukken van de onfaire behandelning van de VUB zou die indruk kunnen ontstaan), maar dat de maatregelen zelf aangevallen worden, en dat het die meer dan onfaire (anderen noemen het ondemocratische) bezuinigingen zijn die moeten verdwijnen.

In de namiddag mocht Prof. Corijn de nieuwe kantoren officieel openen, wat op verzoek van het aktiekomitee gebeurde door het weghalen van een strop. Daarna kregen de bezoekers dan nog eens de Sociale Sektor in haar geheel te zien. De 3 persmensen waren al verdwenen. Maar, u kent de SSS (Sportdienst, Jobdienst, restaurant, huisvesting enz...) natuurlijk wel. We zullen daarmee de Moeial maar niet vullen.

Wel interessant om weten is bijvoorbeeld dat de huisvesting in Jette geen wachtlijst heeft (op de Campus bestaat die uit zo'n 350 mensen), dat de restaurant voor een enorm deficit zorgt (95% van het totale tekort komt uit Jette) enz...Je hoort het ze hebben ook daar hun goede en kwaade dagen.

Wat U nu gelezen hebt is zowat het enige dat in een of andere vorm van media tot U zou kunnen komen. Op één enkele krant na werd er ook niets gepubliceerd over deze gebeurtenis. De vraag kan gesteld worden waar onze nationale pers nog in geïnteresseerd is. In AIDS, CCC en de "Bende van Nijvel" waarschijnlijk? Wij hebben Kamiel al gehad.

R.H.

Marcelis, Goubin, Laveyt - voor wie de strop?

Hij had het eerst over de rol van een universiteit, later over de VUB en dan over de rol die de SSS in dit alles speelt (of zou moeten)

EDITO

Over de aangekondigde regeringsmaatregelen inzake onderwijs is al heel wat te doen geweest. En niet alleen in studentenmiddens wordt er druk over gesproken, ook bij de vakbonden is men meer dan nieuwsgierig naar hoe de hele zaak zal evolueren. Een blokkering van de sociale betoelaging is niet alleen uiterst pijnlijk voor de studenten maar zou eveneens grote gevolgen hebben voor het personeel dat werkzaam is in die geveerde sociale sektor. Blokkering van de sociale toelagen houdt in dat er in de sociale sektor zal moeten bespaard worden. Nu al voorspelt men dat, indien de aangekondigde plannen ook uitgevoerd worden, er verschillende diensten zullen gesloten moeten worden.

Het onderwijzend personeel daarentegen zal niet onmiddellijk en slechts onrechtstreeks geconfronteerd worden met de nefaste gevolgen van de regeringsplannen. Het is daarom ook zeer waarschijnlijk dat het in eerste instantie vooral het administratief en technisch personeel zal zijn dat de neiging zal vertonen om de studenten daadwerkelijk te steunen in hun acties tegen het onderwijsluik van het regeerprogramma. Indien we het tij willen doen keren, komt het er echter op aan om met alle betrokkenen een zo groot mogelijk en eensgezind blok tegen de Rooms-Blauwe coalitie te vormen.

Dit betekent dat ook het Onderwijzend Personeel bij de acties betrokken zal moeten worden wil er iets concreets bereikt worden. Onder het Onderwijzend Personeel leeft er misschien wel al sympathie voor het studentenprotest maar het moet er van overtuigd worden dat de plannen van Martens VI ook voor hen nadelig zijn. Hoe duurder universitaire onderwijs, hoe minder jongeren kunnen studeren en hoe minder tewerkstelling er zal zijn.

Het is dus meer dan tijd voor een ernstig gesprek tussen zowel Onderwijzend, wetenschappelijk, administratief en technisch personeel enerzijds en de studentenbeweging anderzijds over samenwerking en gezamenlijke initiatieven in de strijd tegen de afbraak van een gedeeltelijk gedemocratiseerd onderwijs.

Vol.

R.A.K.-V.U.B.

19. feb. Een scenario

Het Regionaal Aktiekomitee tegen de regeringsmaatregelen kwam donderdag 23 januari voor de tweede keer bijeen en het lijkt erop dat de studenten echt de strijd met de regering willen aanbinden want ook ditmaal was de opkomst bevredigend, zo'n 55-tal. Het kan natuurlijk nog steeds beter maar voorlopig is het een goed resultaat. De verschillende prikkels die deze dagen gevoerd worden zullen misschien nog andere studenten overtuigen om toch eens een bijeenkomst van het RAK bij te wonen.

Als eerste punt op de agenda was er de bespreking van het onderhoud dat studentenafgevaardigden uit Gent, Leuven en Brussel met minister Coens hadden. Eric Goubin, de voorzitter van de Sociale Raad gaf een verslag van dit onderhoud (voor meer details hierover lees je best het artikel "VUB als grote slachtoffer" in Moelal nr. 8). De mening van de aanwezigen over het gesprek met Coens was duidelijk. De minister van onderwijs heeft de eerste slag gewonnen. Zowel voor de radio en de televisie heeft hij verklaard dat het onderhoud onderhandelingen waren en dat de studenten met gerust gemoed naar huis waren vertrokken. Het RAK zag het echter anders. Ten eerste waren het geen onderhandelingen tussen Daniël Coens en de studenten maar was het slechts een Informatief gesprek. De studentenafgevaardigden wilden enkel meer uitleg over het nogal vage onderwijsbeleid in het regeerakkoord. Ten tweede ging geen van de sprekers, behalve misschien Coens zelf, gerustgesteld naar huis. Wel weten de studenten nu met zekerheid waar ze voor moeten vechten. Wat betreft de blokkering van de sociale toelagen: de VUB zal in de volgende twee jaar 31,2 miljoen minder krijgen. Al bij al betekent dit dat de Sociale Raad dit jaar al op zoek zal moeten gaan naar 3,5 miljoen (dat is de normale Indexaanpassing).

Aan de KUL en de RUG hebben ze de bevrizing van de sociale toelagen al opgevangen door een verhoging van de maaltijdprijzen. De Sociale Raad op de VUB wil echter niet zo vlug van stapel lopen - de aangekondigde regeringsmaatregelen zijn trouwens nog niet eens wet - en wil voorlopig niet dat dit tekort van 3,5 miljoen ten laste van de studenten komt (voor meer Informatie zie het artikel over de SoR. In deze Moelal). Volgens Goubin kan de Sociale Raad, zoals Coens het zelf heeft gezegd, die 3,5 miljoen halen bij het niet-geaffekteerd patrimonium. Het niet-geaffekteerd patrimonium zijn gelden van de VUB die nog geen vaste bestemming hebben. Die gelden vallen echter onder de bevoegdheid van de Raad van Beheer en niet van de SoR. en het is een grote vraag of de RvB zo vriendelijk zal willen zijn om 3,5 miljoen fr. aan de SoR te willen geven. De Sociale Raad heeft echter een flinke stok achter de deur. Vorig jaar beslisten de SoR-leden dat ze zouden tussenkomen in de financiering van het zwembad dat de RvB zo graag op de kampus zou hebben. Meer bepaald zou geld uit de schatkist van de SoR. gebruikt worden om een sportkafeteria te bouwen. De RvB heeft dit geld van de SoR. nodig wil ze haar plannen met het zwembad annex kafeteria niet in rook wil zien opgaan. Indien de RvB welgeert om het tekort van 3,5 miljoen van de sociale sector bij te leggen met gelden uit het niet-geaffekteerd patrimonium dan zal, nog altijd volgens Eric Goubin, de Sociale Raad misschien het geld dat ze voorbestemd had voor het zwembad, aanspreken om het tekort te dekken. De RvB zal in dat geval dan maar ergens anders geld voor haar zwembadcomplex moeten gaan zoeken.

Niet alle aanwezige studenten waren het met het voorstel van de SoR.-voorzitter eens. Het MLB vond dat alles moet gelaten worden zoals het is, met andere woorden het tekort van 3,5 miljoen moet behouden worden, het niet-geaffekteerd patrimonium mag niet aangesproken worden voor besparingen die door de regering opgelegd worden. Er moet gelist worden dat de regering de sociale toelagen wel indexeert zodat er geen tekort van 3,5 miljoen zal ontstaan. Rond die eis moet volgens het MLB dan ook gemobiliseerd worden.

Eric Goubin antwoordde daarop dat dit betekent dat er deficitair gewerkt diende te worden met als resultaat dat de RvB achter de rug van de SoR. de prijzen zou doen stijgen. Over dit punt was er zelf onenigheid binnen de Aktief Linkse Studenten. De ALS-voorzitter vond ook dat de SoR. deficitair moet werken maar Alain Isaac, ALS-afgevaardigde in de Sociale Raad, dat men toch beter kan zoeken naar die 3,5 miljoen. Daarop werd gepleit dat als de SoR. die 3,5 miljoen gevonden zal hebben dat de studenten dan tevreden zullen zijn en niet meer op straat zullen komen om hun rechten op te eisen.

Uiteindelijk kwam men tot een compromis. In plaats van "of" volledig deficitair te werken met als logisch gevolg dat de RvB op het einde van het jaar de prijzen verhoogt (de studenten zouden dan voelen wat de regeringsmaatregelen juist inhouden en makkelijker protesteren) of de 3,5 miljoen zoeken (met het gevaar dat de studenten niet meer gemobiliseerd kunnen worden) zal men nu blijven mobiliseren rond het platform, maar in de hoogste nood zal de SoR. toch op zoek gaan naar die 3,5 miljoen.

Het tweede agendapunt was de bespreking van de akties die door V.O.-leden en moelalredaktieleden gevoerd werden tijdens de opening van

de sociale sector in Jette. Ook hierover meer details in het artikel op pagina 1. Nadien werd een overzicht gegeven van de werkzaamheden van het regionaal sekretariaat. Belangrijk punt hierbij waren de akties die gepland waren. Een eerste aktie die besproken werd was deze van 29 februari, de dag waarop de pas afgestudeerde werklozen hun eerste stempel mochten gaan halen na een wachttijd van 150 dagen. Die aktie is ondertussen voorbij en iedereen die vorige woensdag in het kafeteria kwam zal wel een dopkaart in zijn hand geduwd gekregen hebben die men nadien kon laten afstempelen op één van de twee geïnformeerde controlebureaus. Een andere aktie die op het RAK aangekondigd werd was de bezetting van het kantoor van de regeringsafgevaardigde. Ook deze aktie zal als de Moelal verschijnt al voorbij zijn. Wat het geworden is zag u gisteren.

Akties die nog niet voorbij zijn zijn de volgende: het aanbrengen van borden bij alle diensten van de sociale sector waarop uitgelegd staat wat er van de respectievelijke dienst zal overblijven in 1990, 4 jaar na de maatregelen van Martens. Ook zal op de borden vermeld staan hoeveel de studenten zullen moeten betalen om van die diensten gebruik te mogen maken. Tenslotte zal er net voor de Nationale Bijeenkomst van 19 februari nog een aktie naar de VUB-overheid gevoerd worden. Voor die algemene vergadering van 19 februari zullen afgevaardigden van de Sociale Raad, samen met mensen van het RAK in de lessen gaan spreken om de studenten op te roepen om naar die bijeenkomst te gaan.

Tenslotte moest het Regionaal aktiekomitee het vertrouwen geven aan het sekretariaat. Dit ging vrij vlot omdat Martine Van De Velde, ondervoorzitter van MLB, maar tevens vertegenwoordiger voor BSG (hetgeen het RAK tijdens de vorige vergadering geweldig had te aanvaarden omdat elke politieke groepering maar één vertegenwoordiger in het sekretariaat mocht hebben) zichzelf terugtrok uit het sekretariaat. Er volgde wel een discussie maar de meeste aanwezigen waren het er over eens dat BSG vertegenwoordigd zou worden door iemand uit het BSG-bestuur zelf. Zoals vorige keer al in De Moelal geschreven stond wordt dit dus Frank Van Holem.

JB
Vol

N.A.K. vs Martens

De regering Martens VI zal zich sinds oktober vorig jaar nog niet verveld hebben. Zij leverde reeds een aantal verklaringen die de jongeren gruwelijke dingen in het vooruitzicht stellen. U krijgt ze nog eens op een rijtje:

Voor de universiteiten treft men drie specifieke maatregelen.

- Een automatiese binding van het inschrijvingsgeld aan de prijsindex. Zo'n verhoging van de studiekosten past alweer prima in de afbraak van de demokraties van het onderwijs.

- Blokkering van de 'sociale gelden' op het huidige nivo. Dit zal uiteindelijk zorgen voor een verhoging van de huur- en maaltijdprijzen aan de universiteit. Gebrek aan sociale toelagen zou de sociale sectoren tot sluiting kunnen dwingen. Voor de VUB zou dat al in 1987 zware gevolgen kunnen hebben.

- "Numerus Fixus" (om maar geen Numerus Clausus te moeten zeggen). Volgens Dhr. Swaelen moet de overbevolking voorkomen worden in alle "probleemfa"uliteiten" maar men voor de eerstkomende 10 jaar geen werk in het vooruitzicht kan stellen. Dat komt neer op een willekeurige reducering van het aantal studenten. De maatregel treft natuurlijk vooral de middelbare scholieren van wie de vrije studiekeuze belemmerd zal worden.

Er worden tevens maatregelen getroffen die flinko's zullen aanruchten op een meer akademie nivo van de universiteiten (zie elder in deze Moelal). Daarnaast kondigt de regering de nodige "rationaliserings" aan voor het hoger onderwijs buiten de universiteit (HOBu) en het middelbaar onderwijs. Bovendien werd voorgesteld de wachttijd voor werkloze schoolverlaters te verdubbelen. Ook een aantal besparingsmaatregelen bij defensie treffen de jeugd. De dienstplicht zal verlengd moeten worden, en wel hierom: Er werd berekend dat 5000 beroepsvrijwilligers in het leger zullen moeten afvloeien. Men kan één beroepsvrijwilliger vervangen door drie miliciens. Er moeten 15000 bijkomende dienstplichtigen worden gerekruteerd ofwel moet de legerdienst verlengd worden. Een dienstplichtige kost zevenmaal goedkoper dan een beroepsvrijwilliger.

De Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap (waarin ondermeer ook de CVP-jongeren vertegenwoordigd zijn) reageerde reeds verontwaardigd op de regeringsverklaringen. Volgens deze raad zijn er heel wat andere besparingsmogelijkheden op defensie denkbaar dan door het vervangen van beroepsvrijwilligers door miliciens. Een verbetering van het statuut van de miliciens zit er met deze maatregel hoegenaemd niet in, en ook de gewetensbezwaarden zullen extra belast worden. Een gelijkschikking van miliciens en gewetensbezwaarden lijkt helemaal ondenkbaar. Op het kongres van de PRL opperde minis-

ter van defensie De Donnea dat de tewerkstelling van gewetensbezwaarden in de sociaal-kulturele sector beter werd afgeschaft. Gewetensbezwaarden zouden nog uitsluitend worden ingezet voor "maatschappelijk nuttige taken", tewerkstelling in de socio-kulturele sector (om. jeugdwerk) zou dus niet maatschappelijk nuttig zijn volgens de regering. De tewerkstellingsmogelijkheden van gewetensbezwaarden zou in elk geval flink wat beknop worden door een dergelijke maatregel.

De grieven om al deze regeringsverklaringen deden een aantal organisaties de handen in mekaar slaan. Daaronder bevinden zich ook studentenorganisaties. De studentenorganisaties verenigden zich in een Nationaal Aktie Komitee (N.A.K.) dat voor het eerst samenkwam op 17 december 1985. Op dit N.A.K. werd volgende platformtekst opgesteld:

1. Geen Indexering van de inschrijvingsgelden
2. Geen blokkering van de sociale toelagen
3. Geen Numerus Clausus
4. Geen "rationalisatie" van het hoger onderwijs buiten de universiteit (HOBu)
5. Geen verlenging van de wachttijden
6. Geen verlenging van de dienstplicht
7. HOBu/Unief : gelijk sociaal statuut
8. Indexering van de studiebeurzen

Het N.A.K. plant naar de toekomst toe een grootscheeps Informatie- en sensibiliseringscampagne. Het is de bedoeling zoveel mogelijk groepen, organisaties en individuen samen te brengen rond deze platformtekst om eventueel samen tot akties over te gaan.

OP 19 februari zal er een Algemene Vergadering worden gehouden van alle betrokkenen: studenten en leerkrachten van Unief, HOBu en middelbare scholen, onderwijsvakbonden, ouderverenigingen en jeugdorganisaties. Deze Algemene Vergadering zal doorgaan op

WOENSDAG 19 FEBRUARI '86 OM 15.00 U IN AUDITORIUM Q VAN DE VUB.

Het programma zit eruit als volgt: 15.00-16.00u: overzicht en toelichting bij de regeringsmaatregelen, bespreking van de platformtekst en voorstellen van aktievormen. 16.00-17.00u: regionaal overleg met het oog op het plannen van verdere werking: informatiecampagnes, standpuntbepaling, (prikkeltjes) 17.00-18.00u: plenarie vergadering; samenbrengen van ideeën en het opstellen van een motie van de voorbije vergadering.

Als er heel veel mensen bij betrokken zijn zal onze slagkracht het grootst zijn. Geen smoezen, kom naar de Algemene Vergadering! AK.

en Leuven gebeurde dit ook) een Regionaal Aktiekomitee opgericht, van waaruit een Regionaal Sekretariaat, met een louter uitvoerende taak, is ontstaan, dit naar analogie van een Nationaal Sekretariaat. Over dit laatste orgaan wil ik het nog even hebben. Op de laatste vergadering van dit Sekretariaat werd naast een hoop pool- en schrijfwerk, ook besproken hoe het Nationaal Aktiekomitee van 19 februari georganiseerd zal zijn. We kwamen tot het volgende resultaat.

SCENARIO:

Dekor: QA

De zaal zit bevoorvolde scholieren, studenten en andere mensen. Ze wachten vol spanning af: zal er, na deze vergadering iets uit de bus zijn gekomen?

Geert Mareels (RUG) Gilberte Broekmans (KUL) en Emanuel Boon (VUB) bestijgen het podium. Het is 15 uur. Tot 16 uur zullen zij de regeringsmaatregelen algemeen toelichten.

16 uur. De mensen worden per regio opgesplitst. Er wordt gediscussieerd over een ontwerp motie en over specifieke problemen van de regio waartoe men behoort.

17 uur. De verschillende regio's verdedigen hun uiteindelijke versie van de motie. Zo komt men tot één nationale motie!

Op nationaal vlak vallen ook nog een nationale affiche, een dito badge, een dito petitie en een dito betoging te noteren. En, om ook een beetje voor mijn eigen stal op te komen: Studiekritiek Vrij Onderzoek zorgt die dag vanaf 18 uur voor heerlijke (laat het ons althans horen) hapjes in het Kulturkaffee. Daarna komt er nog een debat over Afrikaanse muziek en de invloeden ervan op de Europese muziek en daarna nog een leuke TD, en dat allemaal aan zeer democratische prijzen in het KK. (In samenwerking met het Masereelfonds). Maar je moet wel opletten: alleen naar de leuke dingen komen is voor ons dan weer niet leuk, want het is vooral (voornamelijk en hoogst) belangrijk dat je naar het Nationaal Aktiekomitee komt, op 19 februari om 15 uur in QA. Tot Dan!

Voor Vrij Onderzoek
Staatje

£ Studente £

Er zijn nog meer problemen op komst. De overheid stelde reeds een groffe sanering in het voorzicht voor de universiteiten, oa. in de vorm van de zogenaamde "20/10"-regeling". In elke studierichting moeten voortaan minstens 20 studenten zijn ingeschreven in elk van de kandidatuursjaren, en minstens 10 in de licenties. Studierichtingen die dit minimum niet halen zijn niet langer subsidiebaar. De VUB ziet al enkele studierichtingen onder de "20/10" duiken. Zullen probleemrichtingen worden weggesnoeid?

Door de demografiese regressie zal ook het studentenaantal in de komende 5 jaar met 25% inkrimpen. Elke onderwijsinstelling zal het moeilijk krijgen nog voldoende inschrijvingen bij mekaar te schrapen. Ook de VUB dus.

De VUB wil kost wat kost een volledige universiteit blijven. Er zullen voorzorgsmaatregelen moeten worden genomen. Begin 1985 werden er reeds op de Onderwijsraad concrete beslissingen genomen. Men opteede voor een kwaliteitsverbetering in de kandidatuursjaren. De VUB zou er daarmee aantrekkelijker gaan uitzien en mogelijkkerwijze studenten afsnoepen van andere onderwijsinstellingen.

De verbetering zou streven naar een goede opvang van eerste kan studenten en evenwichtige en toekomstgerichte onderwijsprogramma's.

De middelen waarmee deze vernieuwingen kunnen worden doorgevoerd werden ook al zonder veel problemen gevonden. De VUB brak zijn spaarvaten open en haalde er de zogenaamde "saldi 14-bis" uit. Daarmee kan een extra aantal AP-ers worden bezoldigd die zich bezighouden met verbeteringen van het onderwijs in het algemeen en van de aansluitingsmogelijkheden tussen het sekondair onderwijs en de universiteit. Door zware inspanningen kan de VUB misschien de kop boven water houden, ook met de "20/10" regeling. Of niet? We helden geen rekening met de leepheid van Dhr. minister van onderwijs. Onlangs werd aangekondigd dat elke cursus voortaan door minstens 50 studenten moet gevolgd worden ipv. 20. Dat is natuurlijk een maatregel die de VUB erg tref, denken we maar even aan de gespecialiseerde licentieprogramma's. De regering stelt bijvoorbeeld alles in het werk om de VUB te nekken, ten voordele van de universitaire instelling die haar persoonlijkke voorkeur geniet. De massa-fakulteiten van

Studentenaantallen hangen heel nauw samen met subsidie-grootorden. Studenten zijn financieel belangrijk. Ook op de VUB.

Leuven zullen immers weinig hinder ondervinden van de nieuwe universitaire bepalingen. De VUB echter zou wel eens verplicht kunnen worden om haar minder succesrijke richtingen te amputeren. En een lijf waaraan een arm ontbreekt zal misschien helemaal wegrotten. Zo ver mag het beslist niet komen. De VUB-overheid zal de tanden laten zien en zal hard groemen naar de nieuwe, duidelijk politiek geïnspireerde maatregelen. Dat kan natuurlijk nooit zonder de hulp van de studenten. Scherp dus vast de tanden.

AK.

De Strijd in Zuid-Afrika Hondsd...

DE UITWERPSELENGUERILLA

"Dit jaar nog zal de strijd tegen het apartheidregime beslecht worden, want het zwarte verzet staat sterker dan ooit!" Zo sprak Godfrey Motsepe, A.N.C.-vertegenwoordiger voor de Benelux, op een anti-apartheidsmeeting, die plaatsvond op woensdag 29 januari in een behoorlijk bevolkt auditorium QD. Motsepe, leraar van opleiding, bleek een gepassioneerd en boeiend spreker, die blij gaf van een helder inzicht in de geschiedenis en de ontwikkelingen van de gevoerde strijd in zijn land.

Voor de organisatie van de meeting hadden diverse progressieve organisaties (SVB, JK, SAP, ALS) de handen in elkaar geslagen, wat wellicht des te meer aanleiding gaf voor MLB om oosten-tatief een grote stand voor de ingang naar te kwakken. Elke bezoeker werd bestookt met Maoïstische "tegeninformatie", want wat op de meeting verteld zou worden strookte volgens de MLB'ertjes niet met de ware revolutionaire leer. MLB steunt namelijk de piepkleine verzetsbeweging PAC (Pan African Congress), die volgens hun de "enige ware" is. Het felt dat MLB steeds parasiteert op de inspanningen van andere progressieve VUB-organisaties lukt steeds meer ergernis uit. Een stand zetten op andersmans activiteiten is heel wat gemakkelijker dan zelf een activiteit organiseren, niet?

REVOLUTIONAIRE SITUATIE

De meeting werd ingeleid door een videofilm over de recentste ontwikkelingen in Zuid-Afrika. Naast het belichten van de werking van de twee grote verzetsbewegingen, U.D.F. en A.N.C., werden beelden getoond van de steeds escalerende bloedige strijd: schrijnende beelden die je ook bijna dagelijks in het journaal voorgeschiedt krijgt. Na de video was het woord aan Godfrey Motsepe. Zijn vrouw Rose, die ook zou komen spreken, was er wegens ziekte van hun dochter niet bij.

Motsepe karakteriseerde de huidige toestand in Zuid-Afrika als 'zeer revolutionair'. "Het fascistisch regime (een term die Motsepe vrijwel steeds gebruikt) is in de greep van een diepe economische crisis. De bewonderaars van Hitler leven in een diepe angst. Het regime moet onderhandelen met de bankwereld om uitstel van schulden te verkrijgen, maar de bankiers vertrouwen de situatie niet meer. Vele kapitalisten ontvluchten het land, vele ondernemingen zijn bankroet. Wat we vandaag zien zijn de laatste stultprekkingen van een stervend paard."

"Het A.N.C. (African National Congress) zegt: 'maak Zuid-Afrika onregeerbaar, maak apartheid onbruikbaar!' Op een conferentie in Tanzania, enkele jaren geleden, werden de vier pilaren van de A.N.C.-strategie vastgelegd, nl. een ondergrondse beweging opbouwen om in het land een belangrijke rol te spelen, een revolutionair leger op te bouwen ('the spear of the nation'), de internationale gemeenschap oproepen voor een totale isolatie van Zuid-Afrika enerzijds en voor het materieel steunen van het verzet anderzijds en tenslotte het creëren van een 'politiek leger', dat moet participeren in alle legale aspecten van de strijd."

"Belangrijk is ook de nieuwe eenheidsverbond COSATU (Congress of South African Trade Unions), die 500000 leden telt, afkomstig uit de belangrijkste economische sectoren (o.a. goud-, koper-, en koolmijnen). COSATU kan, als het tijdstip aangebroken is, de gehele economie verlammen."

"Als de plannen van het A.N.C. uitgewerkt worden, zal het apartheidregime voor eens en voor altijd kapotgemaakt worden en plaats ruimen voor een non-raciale staat, waar de macht in handen ligt van het gehele volk (zowel blank als zwart). Zo staat het in het 'Handvest van de vrijheid', opgesteld door het A.N.C. in 1955 en erkend door o.a. het U.D.F."

INTERNATIONALE GEMEENSCHAP

"Wat de Internationale gemeenschap betreft, kunnen we vaststellen dat alle Westerse machten Zuid-Afrika steunen, met de V.S. en Reagan op kop. Meer dan 300 Amerikaanse multinationals maken superwinsten door de brutale uitbuiting van de zwarte bevolking. Elke inspanning op het internationale forum om sankties tegen Zuid-Afrika af te dwingen stuit op een Amerikaanse veto. Ook de Belgische regering, met Tindemans voorop, is tegen economische sankties gekant. De V.S. en haar trouwste bondgenoten zijn echter wel al te graag bereid om sankties te nemen tegen bv. Lybië en Polen! Met de massale steun van de Internationale progressieve krachten zullen we echter het apartheidregime vernietigen, ondanks de hulp van Reagan, Thatcher en Kohl."

BLANK VERZET

"Zelfs de blanke Jeugd weigert steeds meer om te vechten in het leger. Ze worden opgesloten of vluchten weg. Het fascistisch regime tracht overal ter wereld jonge blanken te rekruteren, o.a. door hen aantrekkelijke jobs aan te bieden. Ook een deel van onze eigen mensen wordt overhaald om de kant van het regime te kiezen en te vechten tegen het eigen volk. We zijn er echter van overtuigd dat als de tijd komt ze hun wapens tegen het regime zullen keren."

Tot slot beklemtoonde Motsepe dat hij sterk rekent op onze hulp, o.a. voor de verdere uitbouw van een school in Tanzania, gesticht door het A.N.C. (zie kader)

Hierna was het aan het publiek om vragen te stellen. Een aantal buitenlandse studenten maakten zich hierbij verdienstelijk.

(Vraag is het niet zo dat in andere Afrikaanse landen ook een vorm van apartheid bestaat? Er zijn immers heel wat zwarte dictaturen (o.a. Zaire) waar het volk even sterk onderdrukt wordt dan in Zuid-Afrika.

Motsepe: "Men kan hier niet spreken van apartheid in Zuid-Afrika staat het apartheidsprincipe in de grondwet, in andere landen (zoals Zaire) is dat niet het geval."

Leidt de keuze tussen gewelddadige strategieën en niet-gewelddadige strategieën niet tot onderlinge conflicten? Ik denk hierbij aan Gatacha Buthelezi, die in een conflict verwickeld is met het A.N.C.

Motsepe: "Zuid-Afrika is een klassiek voorbeeld van een revolutie. Je kan niet neutraal zijn: de hele maatschappij is op alle niveaus verdeeld in twee kampen. Mensen zoals Buthelezi zijn gewichtloos voor het geld, dat hen door de machthebbers aangeboden werd. Buthelezi spreekt enerzijds van een vreedzame strategie, en anderzijds is hij tegen de vakbonden, tegen economische sancties, tegen de vrijlating van Mandela, tegen het A.N.C. en tegen het U.D.F. Het is duidelijk dat hij aan de kant van het regime staat en dat hij het volk slechts wil verdelen. Buthelezi maakt misbruik van mensen die onwetend zijn. Hij heeft echter nog weinig steun bij de grote massa, omdat hij min of meer onmaskerd is."

"Weet je, revolutie maken is zeer moeilijk. Veel mensen zijn bang, durven niet meewerken. Ikzelf heb achttien maanden ondergedoken geleefd. Als ik naar een van mijn broers ging vragen of ik een paar dagen bij hem zou kunnen blijven, smeekte hij me om weg te gaan. Hij wilde geen moeilijkheden."

Hoe evalueert U de stammentwisten tussen Zoeloes en Pondo's?

Motsepe: "Het fascistisch regime, beangstigd door het revolutionaire proces, wil de eenheid van het volk breken, o.a. door zwarte marionetten te gebruiken om etnische geschillen te creëren. Het opzetten van de Zoeloes tegen de Pondo's is hiervan een voorbeeld. Men moet de twisten ook zien in een economisch kader: de streek waar de Pondo's vandaan komen biedt totaal geen economische structuren, zodat velen naar Durban uitwaken waar ze wel jobs aangeboden kregen. Durban is echter overbevolkt: de mensen vechten er voor werk, voedsel, zelfs water. Verhite Zoeloes wijten de slechte toestand aan de Pondo-aanwezigheid, wat geleid heeft tot bloedige twisten. Overbevolking in zwarte gebieden is overigens een algemeen probleem: 70% van de bevolking beschikt slechts over 13% van het land!"

De spanningen tussen Zuid-Afrika en haar buurlanden (o.m. Zambia) werden vooral veroorzaakt door de A.N.C.-basissen in die landen. Hoe ziet U dat?

Motsepe: "Het fascistisch regime zegt altijd: het A.N.C. bestaat niet in het land, maar alleen in het buitenland. Wij hebben echter bijna al onze basissen in Zuid-Afrika zelf! Een revolutie kan je immers niet 'exporteren'. Het regime vertelt zulke leugens alleen maar om de blanken gerust te stellen. Ze hoeven zogezegd niets te vrezen, omdat het A.N.C. toch in het buitenland zit."

De machthebbers weten echter verdomd goed wat er gebeurt. Onze mensen worden nu zelfs getraind (basistraining) in Zuid-Afrika, we hoeven hiervoor niet meer naar het buitenland. In de buurlanden zijn er wel Zuid-Afrikaanse vluchtelingen, die geen andere keuze hadden, alsook enkele projecten (o.m. school in Tanzania), maar voor de rest zit het verzet vrijwel volledig in Zuid-Afrika zelf, waar er streken zijn waar de veiligheidstroepen zelfs niet meer durven komen. Wij zijn er van overtuigd dat dit jaar de strijd tegen het apartheidregime beslecht zal worden, want we staan sterker dan ooit!"

Kan je iets vertellen over het 'Pan African Congress' en de 'Black Conscious Movement'?

Motsepe: "We spreken vrijwel nooit binnen het A.N.C. over P.A.C. Ze zijn zo onbetekend dat het tijdverlies is er zelfs maar aan te denken. Maar goed, kort dan: P.A.C. splitte af van het A.N.C. omdat zij vonden dat het A.N.C. communistisch gedomineerd werd en omdat ze niet met blanken wilden samenwerken. Nadat ze ons verlieten zijn ze uitgegaan in vele fracties die tegen elkaar vechten. Ze vinden alleen steun in de V.S. en in sommige Arabische reactionaire landen."

"Wat de Black Consciousness Movement betreft, liggen de zaken anders. Wij kunnen begrijpen dat jonge zwarten, in hun jeugdige onstuimigheid, woedend zijn op de blanken. We trachten ze echter bij te brengen dat wij niet tegen het apartheidregime zijn omdat het een blank regime is, maar omdat het een fascistisch regime is. Vele leden van de Black Consciousness Movement zijn reeds overgestapt naar onze kant (A.N.C.)."

Weike rol spelen de Zuid-Afrikaanse vrouwen in de strijd?

Motsepe: "In het A.N.C. is er altijd bijzondere aandacht geweest voor de vrouwen. In felte zijn zwarte vrouwen drie keer meer onderdrukt dan hun mannen: omdat ze zwart zijn, omdat ze als werkers slechter betaald worden dan mannen en omdat ze, wegens tradities en gebruiken, vaak 'onderdrukt' worden door hun man. Het A.N.C. stelt duidelijk dat mannen en vrouwen gelijk zijn. Ze zitten in het Uitvoerend Comité, in het revolutionaire leger, in allerlei comités, enz. In Stockholm en Parijs zijn het vrouwen die afgevaardigde zijn voor het A.N.C. Kortom, vrouwen spelen een zeer belangrijke rol in de strijd, als mobiliseerders, als vrijheidsvechters en als ondergrondvechters."

Hierop werd de meeting afgerond. Achteraf had ik nog een kort gesprek met Motsepe over het 'one man, one vote'-principe. Wil het A.N.C. bepaalde procedures in het kiesstelsel om etnische minderheden (blanken, kleurlingen) te beschermen, zoals dat in Zimbabwe het geval is, of wil het 'one man, one vote' tout court?

Motsepe: "Wij wensen geen minderheidsbeschermende procedures, omdat we er de noodzaak niet van inzien. Kijk, in het A.N.C. zitten zowel blanken als zwarten, ook in de top van de beweging. Binnen het A.N.C. bestaat geen rassenongelijkheid en zo zal het ook zijn in het Zuid-Afrika van morgen."

Albrecht Stippel

SOLOMON MAHLAHANGU FREEDOM COLLEGE
Een school voor jonge A.N.C.-activisten in Tanzania. Mede dankzij Belgische steun (Socialistische Solidariteit) werd deze instelling opgebouwd. Er is echter nood aan geld om kleding, boeken en studiemateriaal aan te schaffen. Indien U wil steunen kan U storten op Rek. nr. A.N.C. 001-122255-34, met vermelding 'freedom college'.

Echt gebeurd

Laast kwam ik, omdat ik mijn identiteitspapieren kwijt was in het rijkswachtbureau achter het parlement. Ik begaf mij naar de balie en zei tegen de man achter het loket: "Ik kom aangeven dat ik mijn identiteitskaart kwijt ben". De man in kwestie bekipt mij als een koe een trein en vraagt na héél hard nagedacht te hebben: "Mag ik Uw papieren eens 'A.U.B.'?" Zoals U nu had ik toen ook moeilijkheden met het onderdrukken van een lach. Een duidelijk meer intelligente rijkswachter verklaarde de man toen, heel traag, begrijpelijk en pedagogisch verantwoord: "Euh, maar het is eigenlijk juist omdat hij zijn papieren verloren is dat hij hier is". De man achter het loket: "Ah, (stille). Ah, ja. Ze U maar in de wachtkamer". 1 uur later was ik bediend. **VEILIGHEID? EEN KWESTIE VAN GEZOND VERSTAND...**

Q-Mark

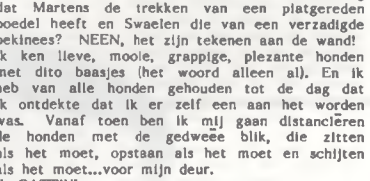
Er zijn erge dingen in dit bestaan; hongersnood, AIDS, té grote Nederlanders op popconcerten, de filmartikels van YDM, sex, drugs, rock 'n roll, etc. En er is ook... "Belgie op zijn smalst", zij treden op in paren bestaande uit één (1) bevelen brakende twee-(2)voeter-één trouwste vier(4)potige vriend (op enigerlei geamputeerde stellen buiten beschouwing gelaten). U raadt het, honden en hun bassende baasjes. Hoe wonderlijk het schouwspel van de passerende paren die over de campus paraderen. Ik heb twee (2) dagen in een strategisch opgestelde boom doorgebracht. De boom en ik hadden ons schrap gezet in een bocht met panoramisch overzicht en wat bleek nu: we hadden net zo goed in de rechte lijn kunnen gaan zitten, de UITWERPSELENGUERILLA opereert namelijk op alle hoeken van dit domein en op ieder moment van de dag en de nacht! Sinds het ontdekken van de vogelmeest zo dit wel eens de meest ophefmakende gebeurtenis in de analen kunnen worden. "De quoi s'agit-il!"

Sinds zijn opening is de campus voor de honden-uit de omgeving en van de campus zelf- de ideale plaats om eens flink uit de bol te gaan en tersluis hier en daar een hoopje te poneren. Nog niks aan de hond! ABER... ten gevolge van die andere natuurlijke behoefte heeft hij getal zich uitgebreid en voelden zij de overigen zeer juist-nood tot enige territoriumuitbreiding. De jonge nieuwkomers vinden namelijk moeilijk plaats op de klassieke schijfplaatsen die zich op en rond de grasvelden bevinden en aan de habitués gereserveerd zijn. Gevolg: de dames en heren lichten hun poot op de betonnen wandelpaden, tegen hun eigen wil (beton is zo koud) maar toch...

En dan? (hoorde de allesvoorzende pennislucker enkele dierenvrienden al roepen van achter hun kranje), je kan er toch naast wandelen! Ach zo, (diende hij hen gezwind van repliek), dacht u dat ik een van die mensen was die zich in deze mate met 's mens trouwste vriend vereenzeligen dat zij eveneens met de snuffelaar de grond op gaan om eventuele drollen op te sporen en ze te bezigen? Wel dan zit u ernstig (en hij wandelde beslist de kamer uit). Wat wel gebeurd is dat zo'n drol daar maar ligt te liggen tot een paar honderd studenten hem tot de laatste molecule aan de schoenool geabsorbeerd hebben. Dit betekent een ernstige aantasting van het imago dezer collega's! Stel u maar eens voor dat zij later in een leidinggevende functie door ex-medestudenten herkent worden als "die met de stromt aan zijn voeten".

Zo brengt de UITWERPSELENGUERILLA de enige ware orde in gevaar! Nu reeds sijpden plannen tot mij door van een staatsgreep door de dierenbescherming die van de gevelnadelvilt van de honden gebruik zou maken om vanuit de weststraat een complete "stront-anarchie" te lanceren. De naviltelt van de beesten is echter SLECHTS GEVINS! De leeuw is allang ontrooft als koning der dieren. Niet kruterig genoeg mag hij nu nog slechts in kooien en bewaakte reservaten schijnen. Zijn plaats werd ingenomen door de hond. De hond is namelijk een trouwe vriend. Een trouwe vriend laat zich gewillig op zijn bek rammen, antwoord nooit en doet enkel dat wat hem door iemand met een grotere milt wordt opgedragen. Als beloning van dat mag hij dan zijn anus openzetten en andere gortigheden bedrijven naar believen. Wellicht hebben door deze ontwikkeling de beesten de gave om te denken uitgewerkt. Zo denkt de hond veel en heeft hij waarschijnlijk meer filosofie dan Plato in pacht. Wellicht beseft hij op die manier dat hij zo een stap voor heeft op zijn bassend baasje, maar omdat hij zijn imago van trouwe mensvriend moet hooghouden voert hij zijn weerstand-ende-machtsovername verdept, schijnbaar natuurlijk. Doch de tijd zal komen dat wij ons ingedijkt zullen weten door enorme drekmuren, dat we nog veel honderd zullen worden als we al niet zijn. Alle macht aan de beesten in 't algemeen en de honden in het bijzonder. Is het toevallig dat Martens de trekken van een platgederen poedel heeft en Svaeden die van een verzadigde pekiness? NEEN, het zijn tekenen aan de wand! Ik ken lieve, mooie, grappige, plezierige honden met dito baasjes (het woord alleen al). En ik heb van alle honden gehouden tot de dag dat ik ontdekte dat ik er zelf een aan het worden was. Vanaf toen ben ik mij gaan distancieren de honden met de gedeweide blik, die zitten als het moet, optaan als het moet en schijten als het moet...voor mijn deur.

IL CATTIVI

Zoek Honda Amigo. Max. 2000 fr. Tel. 02/ 735 44 10. Na 19h vraag naar Eric.

KULTUURKRANT

V U B
de vrije universiteit brussel

houdt van kunst
dienst kultuur 02 6412325

BEELDENDE KUNST, OOK VOOR JONGEREN

Een aspekt van de werking van de VUB Dienst Kultuur dat sterk aangroeit, is de aandacht voor het bekend maken van beeldende kunst bij de jeugd. Dit gebeurt op meerdere vlakken. Er is de tentoonstellingszaal Y', waar jongeren (vaak zelfs laatstejaars-studenten van kunstschoolen) de kans krijgen hun eerste tentoonstelling te houden. Sinds kort werd dit uitgebreid tot fotografie. In het Kulturkaffee worden fototentoonstellingen georganiseerd van vooral jonge fotografen.

Daarnaast geeft de Dienst Kultuur ook authentieke kunstwerken uit aan zeer democratische prijzen. Zo bv. een litho van Pierre Vlerick, een bibliofiele map met etsen van Enk De Kramer en liefdesgedichten van Clem Schouwenars, een ludieke poster van Marcel Mariën, een maatschappijkritisch beeldje van Tom Frantzen.

Om een derde element van kunstactie te realiseren werd door de VUB een aanvang genomen om van de groene campus een beeldenpark te maken, een klein Middelheim alshetware. Een bronzen beeld van 2,6 meter werd midden in de vlakte

geplaatst. Het stelt Enkidoe voor, een figuur uit een oud mythologisch verhaal, bekend als voorstelling van de wildheid en spontaniteit van de jeugd. Om dit project te financieren wordt de reeds opgesomde reeks van kunstuitgaven aangevuld met de uitgave van een klein en een iets groter beeld van Paul Van Gijsegem. Beide uitgaven zijn een weergave van het reuzegrote monument.

Wie zelf kunst wil beoefenen kan dit nog altijd in de Creatieve Ateliers.

Verdere informatie te verkrijgen:
Dienst Kultuur/Gebouw Y', naast Kulturkaffee
Pleinlaan 2
1050 Brussel
Tel. 02/641 23 25

OVERZICHT VAN DE KUNSTUITGAVEN

- Zeskleurenlitho van Pierre Vlerick 2.000,-fr
- Poster Marcel Mariën (slechts 100 getekende exemplaren) 750,-fr
- Bibliofiele map Enk De Kramer en Clem Schouwenars (slechts 30 ex.) 7.500,-fr
- Beeldje (aapje) Tom Frantzen 6.000,-fr
- Beeldje Paul Van Gijsegem 5.000,-fr
- Beeld Paul Van Gijsegem 15.000,-fr
- Stickers Dienst Kultuur 100,-fr

tentoonstellingen

LUC BONDUELLE
FOTO'S EN FOTOSTRUCTUREN

"Ben ik fotograaf? Nee, reiziger. Een boodschap? Hm."
Voor Luc is fotografie geen doel, maar een middel. Zijn beelden zijn vragen, die geen antwoord afwachten. Onzeker is de weg. Iets scheurt, wrikt en duwt. Het groeit, hartstochtelijk en brandend. Het beeld zoekt verademing, lucht, vrijheid. Het breekt. En verwonderd sta je op een weg. Je volgt de weg af, op en erlangs. Je vindt een kiezel, die je opraaft en in het water smijt. Zie het brute opspatten, de steen zakt traag, hard in zacht. De kringen trekken zich in onwillige ribbels weg. Verzet en opstand. Zo tasten je ogen over onregelmatige vormen, glijden langs de zachte tinten. Texturen hangen losjes opengevouwen, structuren zijn uiteengerukt en vaag.
Waar is het beeld? Je wordt verondersteld een reiziger te zijn om de beelden van Luc te beleven.

Allard Lakke

Kulturkaffee V.U.B.
Van di.4 februari t.e.m. do.27 februari '86
Toegang: gratis

KRIS FIERENS
SCULPTUREN EN TEKENINGEN

Kris Fierens (1957) is sinds zijn eenmans-tentoonstelling bij "9915", in het najaar van 1984 doorgebroken. Hij behoort nu tot de betere Vlaamse assemblagekunstenaars. Zijn assemblages van takken, draden, papier en diverse andere materialen doen nog steeds kwetsbaar aan. Zij zijn echter duurzamer dan veel van de vroegere werken in gips. Wat ogenschijnlijk een vormloos klunen is wordt door een geraamte gestructureerd. Fierens' beelden zijn abstract, maar dikwijls leiden de vormen tot plantaardige of dierlijke associaties. Een enkele keer wordt de verbeelding een handje geholpen door een gezicht op één van de takken.

Robert Melders

Gallery' V.U.B. (boven Kulturkaffee)
Van di.4 februari t.e.m. di.18 februari '86
Elke werkdag van 11 tot 17u
Toegang: gratis

zicht op kulturkaffee 1985-'86

"THE MAGNIFICENT AMBERSONS"
Orson Welles, USA 1942, ZW/88'

Film die Orson Welles onmiddellijk na "Citizen Kane" realiseert en waarvan François Truffaut zei dat het gerealiseerd is 'in fel contrast met "Citizen Kane" zodat het lijkt alsof hij gemaakt is geweest door een andere regisseur die de eerste verafschuwde en hem een les in bescheidenheid wou geven". Het is het verhaal van het verval van de machtige familie Amberson in Indianapolis op het einde van de vorige eeuw. Het is de enige film waarin Welles zelf geen rol speelt. Toch is hij erin aanwezig door zijn stem, aangezien hij het gebeuren als verteller in off-stem commentarieert. De herinnering dat Welles cinema benadert vanuit een ander medium, nl. de radio. Welles beheerst volkomen de snelheid en het suggestieve karakter van de klank vooraleer deze aan het beeld gekoppeld wordt. De merkwaardige soepelheid van de klank gaf hem het kader waarin een visuele atmosfeer overladen kan worden.

Kulturkaffee V.U.B.
Maandag 17 februari '86 - 20u30
Toegang gratis

WOORD VERWACHT :

Tentoonstelling "Het Niemandslaan"
over theater en beeldende kunst
een project van J. Kenis en J.P. Coenen
Van di. 25 febr. t.e.m. do. 13 maart
Kulturkaffee en Gallery' VUB
Toegang gratis

Rock-concert :
"Mensen Blaffen" en "Onderbronders"
Woe. 26 febr. '86
Kulturkaffee VUB - 21u
Toegang gratis

Rock-concert :
"World War Rockers"- "L'Attentat"- "Ivy Green"
Zo. 2 maart '86
Kulturkaffee VUB - 20u
Prijzen: 150fr (voorverkoop), 200fr (avond)

MIDDAGEN POEZIE & PROZA BRUSSEL - V.U.B.

"MISTROOSTIG, MAAR THUIS"
Peter NIJMEIJER over de Ierse dichter Seamus Heany.

Seamus Heany (Londonderry, 1939) veroverde zich reeds met zijn debuut "Death of the Naturalist" (1967) een belangrijke plaats in de hedendaagse Britse poëzie. Alhoewel zijn -schrijven getuigt van een zeldzame eigenheid wordt zijn dichtkunst door kritici op één lijn geplaatst met die van Yeats. Seamus' thematiek bestrijkt zowel het meer intieme autobiografische als het meer bredere perspectief van de waanzin die Noord-Ierland teistert. Peter Nijmeyer (Amsterdam, 1947) publiceerde onder eigen naam twee bundels: "De afstand tot" en "De sprong", waarmee hij mee richting gaf aan de internationalistische traditie in de moderne poëzie. Door zijn werk als poëzie-kritikus in de Volkskrant krijgt zijn dichtertelijk standpunt een polemisch reliëf en ontwikkelt hij een grote belangstelling voor de nieuwe internationale poëzie. Naast zijn vertaling van Seamus' "Station island" (nog te verschijnen bij Meulenhof) vertaalde hij werk van P.Selan, H.M. Enzenberger.... Seamus door Nijmeyer: een boeiende doch mistroostige inleiding.

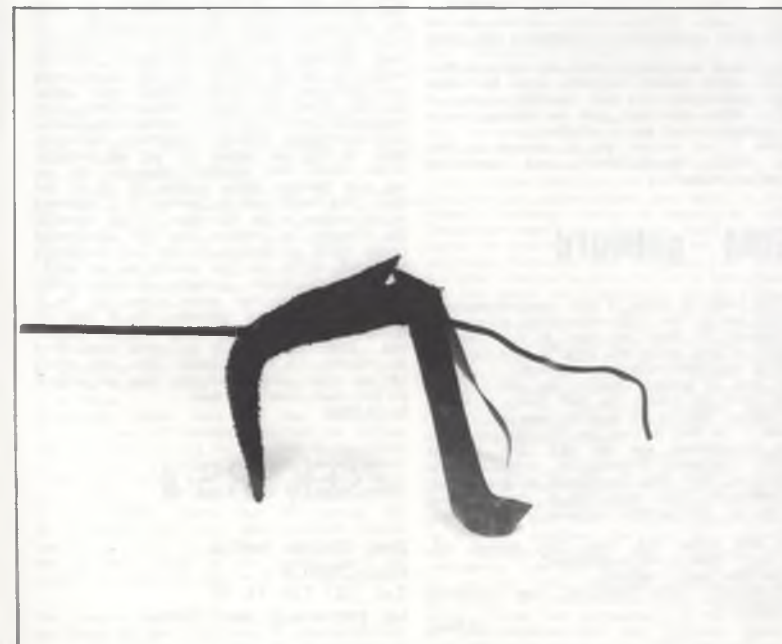
Gallery' VUB (boven Kulturkaffee)
Donderdag 20 februari 86 - van 12u40 tot 13u30
Prijz: 20fr

EEN LIED VAN DE AARDE : ARABISCHE POEZIE
Piet COOREMAN
Voordracht : Brit Alen

Gallery' VUB (boven Kulturkaffee)
Donderdag 6 maart 86 - van 12u40 tot 13u30
Prijz: 20fr

R.M. RILKE : DE WOORDEN EN DE DINGEN
Piet THOMAS
Voordracht : Tine Ruysschaert

Gallery' VUB (boven Kulturkaffee)
Donderdag 20 maart 86 - van 12u40 tot 13u30
Prijz: 20fr

UIT IN BRUSSEL

DKT-KVS

Moeder

Moeder gaat over een vrouw die plots alleen komt te staan en met een haar onbekende en agressieve maatschappij geconfronteerd wordt. Het is een zoektocht naar mogelijke manieren om een goed of gelukkig leven te leiden. Het 2^e plateau van de KVS brengt deze productie in de speelruite van het BKT, Kapellemarkt 8, 1000 Brussel. Van 13 februari tot 2 maart, en dit (uitzonderlijk ook op woensdagavond) + do, vrij, za om 20u30, zondag om 15u.

AB verzameld

KURT VAN EEGHEM

"Afscheid van een etiquette" is de laatste voorstelling van Van Eeghems succesvolle Etiquette. In de AB wordt de toeschouwer een feestedite voorgeschoteld, evenwel zonder de gebruikelijke minitalkshow. Op di 11 februari om 20u30 in de Ancienne Belgique. Alwaar ook:

SOUF

door het TANIT DANCE THEATRE.

Net terug van een tournee door Atlanta, herneemt de groep zijn nieuwste productie over de Islamitische filosofie, maar ook veel dans: vrij 14, za 15 en zo 16 februari, telkens om 20u30.

Op zaterdag 8 februari gaat in de Ancienne Belgique de 3e homo-nacht door.

SWANS (rock - New York)

Swans wordt vaak in één adem genoemd met Clint Ruin (Jim Thirwell, Foetus), Sonic Youth, Glenn Branca, Chinese Puzzle... In hun schaduw beweegt zich ook de controversie rockdichteres Lydia Lunch. De band opereert vanuit New York en bestaat uit Michel Gira (zang, tapes), Harry Crosby (bas), Norman Westberg (gitaar) en drumbeest Roll Mosemann (vormt samen met Clint Ruin -momenteel de snelste man op deze planeet- het duo Motorslug; 'keep your hands on the road and your hands on the wheel'). Hun platen klinken als een zledende soundtrack bij de andere, zwarte gedaante van de Amerikaanse mythe, The American Nightmare. Totaal verzichte rock 'n roll, weerzinwekkend en bedorven.

Tickets: 260 frs. Vrijdag 21 februari, 21u in de Ballroom van de AB.

Maandag 24 februari, 20u30 in de grote zaal: LESTER BOWIE (jazz, US)

Lester Bowie is de trompettist van het Art Ensemble of Chicago (begin 1987 voert een tournee dit muzikaal kollektief naar Brussel). Nu komt Lester Bowie alvast met het BRASS FANTASY-ensemble, bestaande uit 8 blazers en 1 percussionist. Het etiket "jazz" op het project kleven klopt niet helemaal, ook reggae-invloeden zijn in het repertoire gewezen.

Met oa. Philip Wilsons (vaste drummer van Lester), Creag Harris (trombone), Bob Stewart (tuba, ooit al te gast in de AB met Carla Bley).

Dinsdag 25 februari, 20u30 in de grote zaal van de AB: WIM MERTENS - SOFT VERDICT

(onder voorbehoud)

co-productie AB/Beursschouwburg.

Woensdag 26 februari, 20u30 in de grote zaal van de AB: QUILAPAYUN (Chili- folk)

Politiek geladen, maatschappij-kritische folkgroep, opgericht in 1965 in Chili. Sinds september 1973 verblijft deze groep in Frankrijk. Organisatie en inlichtingen: Fondation Jacquotte 512.07.04.

Donderdag 27 februari, 20u30 in de grote zaal van de AB: GATO BARBIERI (Argentinië, jazz)

Virtuoos saxofonist, van Argentijnse afkomst maar woonachtig te New York. Erg populair in de jaren 60-70, waagt hij zich nu aan een come-back. Hij brengt, samen met zijn quintet, lekker gekleurde jazz. Tickets: 450frs.

BEURSSCHOUWBURG

THEATRE DE COMPLICITÉ

Het Théâtre de ComPLICITÉ werd opgericht in 1983 door ex-studenten van de Jacques Lecocq-school: één Engelsman, één Vlaming en één Italiaan. De groep scoorde hoog op het Festival van Edinburgh en in het Londens ICA en toerde uitgebreid door Europa. Is het Théâtre de ComPLICITÉ een mimegroep? Ja en nee! Het werk herinnert aan wat Theater Radels destijds klaar-speelde, maar heeft een eigen stempel. Hun eerste productie, "A minute too late", is een absurde, morbide slapstick rond De Dood. "A minute too late" wordt opgevoerd te Brussel

In de Beursschouwburg (en niet in de AB, zoals eerder werd aangekondigd) op woensdag 5 en donderdag 6 februari, 20u30.

AKT Vertikaal

AKT Vertikaal speelt "Imitatie S", een hommage aan de romantische liefde zoals die gedoceerd werd in de Hollywood-musicals; Ginger Rogers en Fred Astaire in de jaren 80... Regie: Ivo Van Hove; met Goele Derick en Peter van Asbroek. Op woensdag 12 februari, 20u30.

THEATER TIERLANTIJN

Deze Londerzeelse 'amateur'-groep speelt, in een eigen organisatie, "Don Juan" van Molière, bewerkt en geregisseerd door Rud Vanden Nest; op zaterdag 15 februari, 20u30.

Concerten in de Beurs

TERRY RILEY: minimal music, op zaterdag 8 februari, 20u30.

THE BANGLES: oolt geroemd als een kruising tussen Mamas and Papas, Everly Brothers, Ramones en Pretenders. Zondag 9 februari, 20u30.

BLAINE L. REINIGER: concert annex opname live-LP. Donderdag 13 en vrijdag 14 februari, 20u30.

(in april neemt ook Anna Domino een live-LP op in de Beurs)

KVS

DE 12 GEZWORENEN

12 Amerikaanse juryleden moeten het verdict uitspreken over het geval van een jonge man die zijn vader met een dolk zou neergestoken hebben. Is hij schuldig? Eén van de gezworenen twijfelt. Tot en met 9 februari in de KVS, 20u (zondag om 15u).

DE KONIG STERFT - IONESCO

Koning Bérenger I regeert over een rijk dat reeds lang opgehouden heeft te bestaan, dat langzaam afbrokkelt en in de afgrond verdwijnt. Tijdens de koffie en de croissants verneemt hij van de hofgenesheer dat hij nog maar anderhalf uur meer te leven heeft, de duur van een voorstelling. Bérenger weigert te sterven.

Het NTG opende vorig seizoen met deze productie, in een regie van Franz Marjinen. Op 11 februari om 20u in de KVS.

WAT DOEN WE MET BOMPA?

Echt Antwaerps Theater. Letterlijk en figuurlijk. Dit stuk zal één van de referenties blijken om platvloers-volks theater mee aan te duiden. Boulevard theater van het zuiverste water: Bompaa woont alleen. Zijn vrouw overleed zeven jaar geleden. De man voelt zich eenzaam. Hij heeft twee gehuwde zoons en een kleinzoon waar hij best mee kan opschieten.

Er moet iets gedaan worden om Bompaa uit zijn isolement te halen. Zal één van zijn zoons zijn vader in huls nemen of gaat men trachten den Bompaa te overtuigen zich in een home te vestigen? De familieraad leidt tot een fameuze ruzie.

"Wat doen we met Bompaa" is echter een blijspel. Dus eind goed, al goed. Bompaa wordt weer zeer levenslustig. Cupido's pijlen raken zelfs zijn hart.

Op 12,13,14,15 februari om 20u, en op 16 februari om 15u in de Koninklijk Vlaamse Schouwburg.

VOETBAL

LEZING in de Beurs

Moet het voetbal worden afgeschaft? Dat hoeft niet zegt auteur Walter van de Broeck, het voetbal is namelijk bezig zichzelf af te schaffen en zal binnen tien jaar hooguit nog op wijk- en buurtniveau worden gespeeld. Een "strafte" stelling en hoe Walter van den Broeck die hard maakt, kan beluisterd worden tijdens zijn lezing in Hard op de tong, op dinsdag 11 februari, 20u30.

Elke zondagmiddag (telkens om 15u) kindertheater in de Beurs: natuurleuk! Op 2 februari speelt Theatre Isocèle "Tadavari", een soort danstheater voor 5 jaar en ouder, over 2 moeders die elk een baby krijgen.

Op 9 februari brengt Eva Bal's Speeltheater "Struikrovers" (voor 8-12 jaar), een zeer intelligente voorstelling, vol humor, emotie en mysterie.

Op 16 februari speelt De Kolk "De beer is moe", voor kleuters.

Op 23 februari speelt het Nederlandse Theater Kwiebus "Kind in de aanbidding", over een kind dat gevonden wordt op een pleintje in de stad en dat zelf zijn pleigouders wil kiezen. Een cabareteske, sprookjesachtige thriller, voor 6-12 jaar. CODB

Koeck en pen

De modale student kent hem al als panellid bij Namen Noemen, maar Paul Koeck is méér: nl. schrijver, en niet bepaald de eerst de beste. Met romans, theater- en filmscenario's en journalistiek werk slaagt Paul Koeck erin om "van de pen" te leven, en dit als 1 van de weinigen in Belgenland. 2 weken geleden mocht hij dan ook ons land vertegenwoordigen op het internationale PEN-kongres te New York. Zo'n 700 schrijvers kwamen er samen om rond de vergadertafel te zitten en om elkaar te "bevruchten" en te inspireren over het centrale thema 'de verbeelding van de schrijver en de bewondering stak uw reporter een oor naar hem uit: een interview.

De Moelal: Deze Amerikaanse aflevering van het PEN-kongres leek wel een prestigieuze weekje waar vooral veel geluld werd. In Newsweek lezen wij alvast: "The real work was getting done in the bar and in bed".

Paul Koeck : Ik had ook wel gedacht dat afgevaardigde spelen voor de Vlaamse PEN inhiield dat ik daar 2 dagen zou vergaderen en dat ik voor de rest van de week de kans zou krijgen om rustig New York te bekijken, maar... dat was dus niet het geval. Ik ben nauwelijks van het kongres weggeweest, gewoon omdat het zo verschrikkelijk interessant was. Er werd inderdaad maar 2 dagen 'echt' vergaderd, maar daaronder werden er lezingen en debatten gehouden over 'de verbeelding van de schrijver en de verbeelding van de staat', over censuur op literatuur, over hoe het theater zich kan verdedigen tegenover de film en zo verder. 's Avonds waren er natuurlijk recepties en feestjes.

DM: Het was een geslaagd kongres?

PK: Het was de eerste keer dat er zoveel bekende schrijvers bij mekaar kwamen. Ik heb er voor het eerst gevoeld dat PEN echt nodig is. De vereniging is er natuurlijk voor het verspreiden van literatuur en ideeën, maar ook voor het bestrijden van censuur. De lijst van schrijvers die in de gevangenis zitten, gewoon omdat ze schrijven, is heel erg lang. We hebben meer dan 400 moties gestemd om schrijvers proberen vrij te krijgen. Je vraagt je dan wel af wat het voor zin heeft om zo maar wat telegrammen naar regeringen te sturen, je geloof er niet in als je daar een hele dag zit te vergaderen. Als je daarna weer buiten komt, bots je op schrijvers die inderdaad uit de gevangenis zijn vrijgekomen. Dat geeft toch weer moed. Breyten Breytenbach was er bijvoorbeeld.

DM: Die is door de PEN-club vrijgekomen?

PK: Dat was onder andere door de PEN-club ja. Er werd daar een show opgevoerd in New York, die \$ 800 000 gekost heeft, maar die toch ook heel wat heeft opgebracht. Nu weet tenminste iedereen wat PEN is. Voordien was het maar een duister kringetje. Nu weet de wereld wat het is en daardoor krijgt PEN meer gezag naar de verschillende regeringen toe.

DM: Dat kon misschien ook door er wat minder geld tegenaan te gooien?

Als er in New York iemand een wind laat wordt die over heel de wereld gehoord

PK: Het klinkt inderdaad tegenstrijdig dat er fondsen zijn voor 'schrijvers in nood', en dat PEN mij toch in een hotel stopt waar een kamer zo'n 6000fr. per nacht kost. Toch zal dat grootse de reputatie en de geloofwaardigheid van PEN verbeteren.

DM: Zo krijg je natuurlijk wel de indruk dat schrijvers rijk zijn en veel geld verdienen.

PK: Het hele kongres was een privee-initiatief, alles gebeurt zo in Amerika. De voorzitter van PEN, Norman Mailer, heeft het geld maar van sponsors gekregen. Die sponsors verwachten er wat voor in de plaats, in dit geval was dat een beetje publiciteit voor Amerika, "de meest vrije democratie ter wereld" zoals ze zelf zeggen.

DM: En toen verscheen minister Shultz ten tonele?

PK: Dat was de rel van het kongres. Shultz is iemand die weigert om nobelprijswinnaar en schrijver Marques het land binnen te laten, en die man komt dan praten op de openingszitting van een organisatie die ijvert voor de vrije meningsuiting. Shultz was ingegaan op een persoonlijk verzoek van de voorzitter. Mailer had daarvoor niet eens het bestuur van de Amerikaanse PEN geadpleegd. De leden van de Amerikaanse afdeling hebben daar natuurlijk tegen geprotesteerd. De buitenlanders wisten eigenlijk nog nergens van die eerste dag. De trappen van het vergadergebouw waren bezet door demonstranten en plakaten met "Shultz out". Ik kreeg een pamflet dat geschreven en ondertekend was door Doctorow. Tussen haakjes stond er: mijn volgende roman heet zo en het wordt uitgegeven door die uitgeverij. Dat mist alle geloofwaardigheid. Op het kongres trachtte een aantal schrijvers te verhinderen dat Shultz zou praten.

DM: Mailer verontschuldigde zich toen bij Shultz voor het slechte gedrag van de schrijvers?

PK: Ja, Norman Mailer is een heel eigenaardige vent. Hij bleef de hele week lang het beleid van Shultz verdedigen en hij stelde zich ook erg reaktionair op tegen de vrouwen. Er was een incident met de vrouwen. Ze vroegen zich af waarom er op de 117 genodigde sprekers maar 16 vrouwen waren. Mailer stelde dat mannelijke schrijvers tevens intellektuelen zijn...

DM: Ggrrromml

PK:...dat vrouwen dat dus niet zijn, en dat er daarom zo weinig vrouwen waren uitgenodigd. Enkele vrouwen verlieten toen de zaal. Mailer

is toen opgesprongen, en bruide: hier is mijn voorzitterstoel. Ik wil meteen een herverkiezing. Hij vroeg wie voor hem was, wie tegen. Hij zei toen: volla, ik ben herkozen, wie het niet met mij eens is kan opstappen. Een aantal mensen verliet toen de zaal.

DM: Wat was het belang van het PEN-kongres voor jou persoonlijk?

PK: De persoonlijke, informele contacten waren voor mij erg belangrijk. Ik heb daar veel zelfvertrouwen mee gewonnen. Ik ben bijvoorbeeld bij Jerzy Kosinski thuis geweest, ik ben met een aantal schrijvers doorgezakt aan den toeg, ik heb ook wat nieuwe Amerikaanse schrijfters bezocht. Je ziet dan hoe zij wonen en werken in New York, of elders, je ziet waar die mensen mee bezig zijn. Eigenlijk doen zij net hetzelfde als waar ik hier mee bezig ben, en zij doen het niet beter of slechter dan ik. Die mensen zijn wereldberoemd. Zij hebben, door toevallige omstandigheden, een economische kracht achter zich die maakt dat hun werk overal gelezen wordt. Heel de wereld kijkt naar Amerika. Als er in New York iemand een wind laat wordt die door heel de wereld gehoord.

Breyten Breytenbach is ook wereldberoemd, maar dat is omdat hij uit een probleemland komt. Zijn literair werk is daarom niet beter of slechter dan wat sommige mensen hier presteren.

Je kan natuurlijk niet verwachten dat er in ons land, met maar 6 miljoen Vlaamstaligen evenveel meesterwerken geschreven worden als in een land met 60 miljoen mensen. Dat is kansrekenen, je moet de verhoudingen in acht nemen.

vervolg zie pag. 7

"Het blijft eetbaar"

Pierre Culinaire in VUB-Restaurant

Het kan niet alle dagen zondag zijn. Op restaurant eten mag dan leuk en lekker zijn (zie Moelial nr. 8), het is jammer genoeg ook duur. De student, die niet bankroet wil, geen ondervoedingszwelbuikje op prijs stelt en te lui, onhandig of stom is, om zijn eigen potje te koken, zal derhalve volgaarne gebruik maken van de restaurant-faciliteiten, die de academische overheid hem, in al haar godheid, ter beschikking heeft gesteld. De twee VUB-restaurants (Oefenplein en Jette) zullen in kalenderjaar 86 dan ook naar raming 270.000 warme middagmalen serveren. Het is evident, dat een dergelijke mastodont niet lang aan de aandacht van uw culinaire scherprechter kon ontsnappen - midden januari hield Pierre zijn grote VUB-Restaurant onderzoek: hij observeerde, hij enquêteerde, hij pottenkeek, hij interviewde en bovenal, hij proefde. En hij concludeerde dat het eten hier lang niet zo slecht is als soms wordt beweerd. Of om Dhr. VAN DE VELDEN, patron van het restaurant, aan te halen: "Een gemeenschapskeuken is een gemeenschapskeuken, maar het blijft eetbaar hier".

Vrijdag 17 januari, 09.00

De keuken van het VUB-Restaurant bezoeken is één ding. De keuken van het VUB-Restaurant met een formulabele kater bezoeken, een ander. Voor uw recht op Informatie, moet echter mijn recht op misselijkheid wijken. Even tegen de muur leunen, even diep ademhalen, even strijke recht - en zie, ik word weer mens, en stap welhaast monter de personeelsrefter binnen. Een week intensief restaurantbezoek heeft me met vele rond de ontbijtstafel geschaarde gezichten vertrouwd gemaakt, en enkele gezichten met het mijne ("da's mijne favoriet"), blaast de lieve dame, die mij elke middag wat pintjes uitschenkt, een collega toe. Ik schuif bij, krijg een kopje koffie en leg iedereen het doel van mijn bezoek uit - kijken hoe een doorsnee dagschotel hier tot stand komt. Meteen mag ik aan het handje van bestuurssecretaris VAN DE VELDEN mee, die mij een uitgebreide rondleiding van het restaurant geeft, en mij daarna, in zijn bureau, zeer omstandig te woord staat. VAN DE VELDEN was ooit slager, en u kent slagers.

Het VUB-Restaurant heeft de afgelopen tijd heel wat kritiek te slikken gehad - het is duidelijk, dat dit zijn sporen bij het personeel heeft nagelaten. Een aantal mensen lopen er bijzonder waakzaam bij, en nemen elke pietluttigheid (o, wat een mooi blinkende tegeltjes!) ten baat, om mij breedvoerig over de algehele excellentie van het restaurant te onderhouden. Chef-kok DEPRIL is danig belligerent zelfs - ik word in de keuken, die vol staat met wonderbaarlijk pruttelende machinerie, welhaast rondgesleept: van afzuigroep naar schorsener, van aardappel naar varkensrib. Ik kan geen in bereiding verkerend voedingwaar voorbijlopen, of DEPRIL propt me een lepeltje, brokje of fragmentje in de mond, met de stille maar duidelijke aanmaning het enthousiast tot lekker uit te roepen. Laat ik maar een lief artikel schrijven of u komt me nog eens tegen als ingrediënt van uw kipsoep.

Ernstig nu. Welke bezwaren er ook kunnen bestaan over de inhoud van het restaurant, op de vorm valt weinig aan te merken - de keuken is ruim, helder, goed georganiseerd en brand-schoon. Ze zou de uwe tot voorbeeld kunnen dienen.

Het wezenlijke van een restaurant blijft natuurlijk, wat er uiteindelijk op het bordje verschijnt. En er kan niet ontkennd worden, dat men hier met de beste bedoelingen van start gaat. Er wordt zoveel mogelijk geprobeerd met verse producten te werken - geen blikgroente, die zijn uitsluitend akkerfruits of diepvries. Aardappelen komen ongeschild binnen en worden ter plekke tot frietjes, puree of wat dan ook gemaakt - het restaurant heeft ook een eigen slagerij. Want, meent VDV, "al die mooi lichtroze biefstukken, die ge in een gewoon restaurant eet, dat is allemaal geveerd". Er wordt ook gestreefd naar variatie in het dagdagelijkse menu - sedert vorig jaar zijn er een aantal nieuwigheden gefitroudeerd: kalkoen, brochetjes, visproducten.

Het jammer is evenwel, dat die goede bedoelingen niet altijd gerealiseerd worden. De biefstukken bijvoorbeeld hebben bij leven en welzijn nooit geloofd, maar steeds gehinnokt - en dan nog wel in Argentinië. Maar goed, VDV zegt: "Al die koelen hier zijn opgespoten, in Argentinië of Australië darten de paarden nog rond in de velden". Wellicht daarom dat hun vlees aan de taale kant is. Met de beloofde variatie loopt het ook wat mank. Elke week wordt het zelfde voedselritueel afgespeld: gehakt, kip, biefstuk, vis, varken - om de andere week wordt een verlate en verwaarde kerstbij de kop ingeslagen, of een bakje flauwe spaghetti opgewarmd. Er kan aangevoerd worden, dat mama thuis ook in herhaling vervalt, maar ik meen mij niettemin levendig te herinneren, dat het lieve mens meer dan 8 of 10 recepten in haar kookboek had.

Zij wat zij, de VUB-student heeft na 4 jaar pleuntrestaurantgebruik duidelijk 2 integrale pluimveeweekertjes achter de kiezen - donderdag 9 januari: kip, zaterdag 11.1. (I): kip, donderdag 16.1.: kip. Komt de brave student dan het weekend thuis, en wordt hem ook daar nog eens kip voorgeschoteld - moord lijkt mij niet Imprubabel.

Vergeeten we vooral niet, dat elke dag in het VUB-Restaurant eten, voor een niet onaanzienlijk aantal studenten (financiële) noodzaak is. Rest Jan of Miet Beurstudent weinig anders dan (heel) graag kip lusten. VDV is, zoals reeds aangehaald, slager, en dat is ook aan het menu te merken. Vless is rijk vertegenwoordigd, doorgaans van beboorlijke kwaliteit, maar soms zou men wensen dat VDV horticultureur was - groenten worden uiterst stiefmoederlijk behandeld. Januari 86 werd 24 keer eten verstrekt - 8 keer zonder enige groente, rest 16. Blijkt echter, dat water/tulkers (lees in deze context: boeien verlep gras) 5 keer voor groente moet doorgaan - conclusie: 13 van de 24 keer moet men het zonder zijn dagelijkse dosis vitamintjes stellen. Scheurbulk riskeert men hier dan wel niet, maar gezonde voeding is volgens mij toch nog iets anders. Maar goed, het is duidelijk, dat het VUB-Restaurant zijn bestaanreden niet te danken heeft aan culinaire hoogstandjes, maar wel aan goedkope bik. En de bik-plicht wordt hier nog steeds goed vervuld: een warm middagmaal kost de

Pierre Enquêter

Ondanks frequent (en niet altijd onterecht) gemekker over het restaurant, kan niet onkend worden dat de globale gebruikers tevredenheid behoorlijk hoog is. Tijdens de proefweek onderzoek Pierre Culinaire elke dag tien medegebruikers (volledig willekeurig uitgepikt - dit is Journalistiek, geen sociale wetenschap) - hoe het eten die dag geweest was, of ze er een puntje op konden plakken en of ze even hun hart wilden luchten over welk aspect van het restaurant ook.

Resultaten? Het restaurant doet het niet slecht - gemiddelde score, op weekbasis: 6,3 (op tien, uiteraard).

Dit kan i tegenspraak lijken met voorheen uitgevoerde pellingen (doorgaans even onwetenschappelijk als deze), die grotere ontevredenheid laten doorschemeren. Het dient evenwel aangestipt, dat Pierre Culinaire enkel manifeste restaurant gebruikers (betrapt met een dagschotel voor de neus) ondervroeg, niet het niet ontalrijke volkje, dat nooit een voet zet in het restaurant, maar dat niettemin blijft volhouden dat men er niets als varkensvoer voorschotel. Relatieve tevredenheid impliceert echter geen kritiekloosheid. Het VUB-kostje mag dan doorgaans als "best eetbaar" of "redelijk lekker" bestempeld worden, minder te spreken is de gemiddelde klant over de afwisseling in zijn bordje ("altijd netzelfde, altijd hetzelfde, al drie jaar lang"- B.V.), over het gebrek aan verse groenten, over de onvriendelijkheid van het personeel (ik bespaar u de scheldwoorden) en over de restaurantinrichting ("Zelfs als het buiten niet regent, regent het binnen."- F.T.). Feit is, dat de VUB-student dan wel niet massaal, maar toch trouw in het restaurant blijft aanschuiven- zo'n 1400 man per dag. Meteen de best denkbare legitimering van het gevoerde beleid.

student 78 fr., als de sociale dienst zo lief is een handje toe te steken (wat ze voor ca. 1000 studenten doet) slechts 45 fr. In deze dulstere dagen koopt men zich voor dergelijk bedrag hooguit een pakje friet.

EEN WEEK VUB-DAGSCHOTEL EN NOG NIET DOOD !

DAG 1 - maandag 13 januari

Een stevige rij wachtenden, de eerste dag van mijn week restaurantproeven. Een rij, die er niet korter op wordt, wanneer ik onmenselijk lang in mijn zakken moet wroeten voor ik de soepdame mijn studentenkaart kan voorleggen - maar goed, ik trek ongetwijfeld heel erg op een OCMW-oudje, dat slinks probeert op de kap van V.U.B.'s sociale sector te overleven. De week hier begint anders niet slecht - het recept van de kervelsoep is wel afkomstig uit Hôtel de la Plage uit Blankenberge (poedersoep, water, meel, diepvrieskervel), maar de Cheeseburger met Ajulnsaus is, in zijn genre, uitstekend, de kroketjes smakelijk, en het peertje, dat afrondt, sappig. Zes plus, dus.

DAG 2 - dinsdag 14 januari

Mirakels op het menu vandaag - een hoofdschotel die in elk zinnig restaurant 450 frank kost: Tarbotfilet in Duglérésaus. Ik slaag er evenwel niet in, iets als tarbot in mijn bord terug te vinden - alleen een onbestemd vislapje, met een wee en waterig smaakje. De Duglérésaus (blank, roombas) is ook even weg, en vervangen door iets wit en klevrig. In godsnaam, jongens, noem een paard een paard, en troep troep. Eerlijkheid gebiedt mij echter te vermelden, dat de Minestrone (wat dunnetjes, maar veel groenten) uitstekend is, en de aardappelpuree niet van het scheerschulmtypet. Vijf plus, met een beetje goede wil.

DAG 3 - woensdag 15 januari

Weinig volk vandaag. En je kunt de afwezigen moeilijk ongelijk geven. De soep is aanvaardbaar (volgens het boekje champignonsoep - geen

paddestoel te bekennen evenwel), de hoofdschotel, Geprateneerde Macaroni Bolognaise, manifest niet. Aluminium bakje, met slappe pasta en veel, maar mufte, saus. Voeg daarbij een infaam gebakje, en welke puntjes krijgt het restaurant?

Vier. Gelukkig is het bier, zoals steeds, op pill. Dank u, meneer Wielemans.

DAG 4 - donderdag 16 januari

Wat aangekondigd is als bonensoep heeft op weg naar mijn kommetje veel erwtes tegengekomen. Het is echter niet voor dit melle sopje, dat het vandaag aanschuiven geblazen is. De barmhartige God heeft vandaag kip op het menu gezet - en u weet, ons volkje is dol op kip. Het beest, wiens borst mijn bord sliert, is wellicht A Fugitive from a Legbatterij, maar smaakt lang niet slecht. Alleen jammer, dat het begeleidende witloof (de eerste verse groente, deze week) genadeloos kleingeklopt is, en dat de frieten kort, grof en vetzig zijn. Toch nog een zes, want het lijse is lekker.

DAG 5 - vrijdag 17 januari

Vandaag heeft Pierre Culinaire het kokend personeel een beetje op de vingers gekoken. Heeft dit hen tot extra inspanningen gestimuleerd? - wie weet. Feit is, dat het eten vandaag over de hele lijn voortreffelijk is. De ajunsoep is zacht en smakelijk, de varkenskotlet sappig, de schorseneren in roumsaus zijn een betere waardig. Een acht derhalve.

Een vraag echter, als het vandaag kon, waarom dan ook gisteren of eergisteren niet?

chef-kok DEPRIL, temidden zijne glimmende keukenmachinerie

De prijsstijgingen in het restaurant zijn dusver heel redelijk gebleven - een maaltijdticket kostte in 1976 ook al 50 fr. Gezien de huidige politiek-economische constellatie, en de regering-splannen om een beetje de bijl te zetten in de Sociale Sector van de onderscheiden universiteiten, laat het zich gemakkelijk voorspellen, dat het binnenkort gaat rommelen in het restaurant.

Voor 1986 zijn geen prijsverhogingen voorzien, daarna echter wel. VDV is er zich evenwel van bewust, dat het van levensbelang is voor het restaurant om concurrentieel te blijven. Bruuske prijsstijgingen, waartoe bijvoorbeeld de ULB enkele jaren geleden overging, leidde tot massale ontvolking - een dagschotel hier is, mijns inziens zijn kleine 80 fr. doorgaans waard, veel meer echter niet.

Vergeeten we vooral ook de 'sociale roeping' van deze universiteit niet - als de VUB wil pretenderen onderdak te verschaffen aan meer dan advocatenzootjes en dokterdochtertjes is het nauwelijks te rechtvaardigen, dat de student ook hier tot inleveren gedwongen wordt. Of wil men tot een situatie evolueren als in de RUG, waar het restaurant veel keuze biedt, maar waar alle schotels op zich verkocht worden (aan 2 keer de koatprijs van de ingrediënten),

waardoor beurstudenten elke dag melle hamburgers of worst moeten vreten, om hun budget een beetje in evenwicht te houden.

Neen, het VUB-Restaurant zoals het vandaag georganiseerd is, met royale tussenkomst vanuit de Sociale Sector, is voor de student ontegensprekelijk een goede zaak. Het restaurant levert, globaal bekeken, een zeer redelijke prestatie - maar er kan met de beste wil van de wereld niet beweerd worden, dat het eten hier zolets als lekker is.

Het is onafwendbaar, dat binnen enige tijd stemmen opgaan om een aantal diensten van de sociale sector zoniet te privatiseren, op z'n minst toch grondig te rationaliseren - het restaurant zal ook gevisereerd worden. Zoals de zaken er vandaag voorstaan, is het restaurant niet in staat voldoende kwalitatieve argumenten te hanteren, om haar positie in dit debat veilig te stellen.

Doe er iets aan jongens.

Pierre Culinaire

keukentechnisch advies: Carlos De Deyne

Eetbaar 2

VUB-ETEN IN CIJFERS

Woorden kunnen veel vertellen, cijfers zijn echter nog steeds duidelijker en onduidelijker. Hierbij daarom een karrevrachter statistische

gegevens, alle afkomstig uit het JAARVERSLAG 1984 (d.d. 11/06/85) van de Sociale Sector Studenten, dienst Restaurant. Ze hebben betrekking op de activiteiten van het VUB-restaurant tijdens kalenderjaar 1984 -administratieve molens draaien traag, recenter materiaal is niet voorhanden. Administratieve molens draaien niet alleen traag, ze draaien soms duidelijk vierkant- bewust jaarverslag maakt niet meteen een degelijke indruk. Op p.4 serveert de VUB-grill 10 000 biefstukken meer dan op p.5- geen tikfout, want er worden percentages aar staving aangehaald. Eén voorbeeld, er zijn er meer. Ik haal er Pierre Teels-Instrumentaire bij, en hou u in een volgende Moelal op de hoogte.

VDV poseerde graag voor onze fotograaf.

Ter zake evenwel. Het budget van het VUB-restaurant bedraagt in 1984 een kleine 44000000fr. Er worden 265305 warme middagmalen verstrekt, waarbij 50169 consumpties genuttigd worden. Er gaan 17102 biefstukken op de grill, terwijl het cafeteria goed is voor 101689 broodjes en taartjes, en voor 186664 drankjes. In vergelijking met 1983 stabiliseert het aantal warme middagmalen zich, maar boert men op andere fronten circa 10% achteruit. Wat niet manifest goedkoop is, doet het manifest minder goed. Crisis, wat dacht u. Een warm middagmaal kost de VUB in 1984 165,18 fr. -u 78fr., of beter nog, met tussenkomst van de sociale dienst 45fr. Dank u, VUB. Denk evenwel niet, dat die 165,18fr. integraal in uw bord belandt- grondstoffen maken slechts 61,82 fr. van dit bedrag uit. Het personeel gaat met 77,05fr. lopen, de rest hangt aan energie en aan "niet-grondstoffen". Wat er dus ongeveer op neer komt dat u zelf uw eten betaalt en de VUB personeel en warmte voor zijn rekening neemt.

De VUB onderhoudt 2 restaurants, Oefenplein en Jette. Het is duidelijk dat Jette een ernstige verliespost uitmaakt. Een middagmaal Oefenplein kost 154,01fr., een Jette 231,4fr. Niet dat het eten er meer of beter is, het personeel is er alleen stukken minder rendabel- Jette serveert geen 40000 malen per jaar. Ondertussen houdt de VUB toch maar 46 man uit de werkloosheidsstatistiek (waaronder 14 deeltijds).

De post warme middagmalen kost de VUB dus geld. Men is echter goed, maar niet gek- het restaurant maakt ook winst. Een broodje uit het cafeteria kost de VUB 12fr., een biefstuk uit de grill 85fr., lunches, recepties, koffiebreaks, verhuur van materiaal levert 130461 fr. winst op, voedsel voor de gastenverblijven (in de zomermaanden) 716915fr.

En van al die cijfers zou men honger krijgen.

Moordenaars op VUB?

Brussel - op 20 februari begint voor het Hof van Assisen (te velde) het proces van de 20-jarige Bart Van Reempts (student in de Rechtsgeleerdheid) en van de 21-jarige Lorry Limbourg (tevens rechtstudent), beiden beschuldigd van roofmoord met voorbedachte rade.

Op een gure vrijdagavond vatten L.L. en B.V.R. het plan op om, onder bedreiging van een vuurwapen (een tot pistool omgebouwd 9 mm-karabin), een taxichauffeur te dwingen zijn geld af te geven. Bij de uitvoering van het plan gaat het wapen van B.V.R. echter "per ongeluk" af en wordt de ongelukkige chauffeur getroffen; deze wil - zwaargewond - vluchten, doch wordt achtervolgd door B.V.R. die hem dan nog twee maal in het hoofd schiet, "opdat de man niet zou praten".

B.V.R.'s concubine, L.L., die bij de feiten aanwezig was, beweert geen deel te hebben gehad aan de voorbereiding van de misdaad en stelt B.V.R. steeds van zijn plannen te hebben willen weerhouden.

Nu onderzoeksrechter Platevoet, na voldoende bewijs van schuld te hebben gevonden, het onderzoek afgesloten heeft, zullen de beschuldigten de uitspraak van de jury moeten afwachten en zich schikken in de bestraffing door de 12 gezworenen.

Schudden voor gebruik KOECK Vervolgt

BRUSSEL TE HUUR OF TOEFOLEKAN.

Flikkerlicht heeft Schudden voor Gebruik voor de tweede maal onder de arm genomen. Wie vorig jaar het stuk "Mozak" van deze groep gezien heeft, hoef ik niets meer te vertellen. Het mocht een succes heten, Ze zijn er dus weer, met een nieuw stuk, dat weliswaar niet aan zijn premiere toe is. De kritieken na optredens op het Miniplacemfestival en in het sleutigaat te Haren waren zeer positief. Daarom even een kort interview met één van de spelers, eentje dat de naam van de groep waardig is en er prachtig in slaagde een ongekend rommelig verhaal op te dissen over wat ons op 7 februari te wachten staat.

D.M.: Even voorstellen misschien?

S.V.G.: Wat wij brengen mag geen echt toneel genoemd worden, het is theater. Wij willen het publiek maar vooral onszelf amuseren. Met zeven spelers gaan we op de absurde toer, we spelen met frustraties en fantasmen van de mensen, we gooien naar de mensen en zij moeten dan maar beslissen of ze het zullen slikken of het weggooien. De mensen schillen om ze dan te gebruiken. Wij willen "anders" zijn, zonder de alternatieveleving uit te hangen. Wij zeggen trouwens niet dat wij kunst brengen, het gaat hem om het creatief zijn. Wij improviseren veel, spelen in op het publiek en een stuk zal nooit tweemaal hetzelfde zijn. Feeling tussen het publiek en een personage is wel belangrijk. Applaus moeten we niet hebben, als die wisselwerking er is, is alles O.K.

D.M.: Moet het publiek dan participeren?

S.V.G.: Dat is niet de bedoeling, maar het mag natuurlijk wel, zo'n woedende schreeuw tussen-dm is altijd leuk.

D.M.: Wat breng je in "Brussel te huur of toefolekan"?

S.V.G.: Er worden dingen uit een grootstad zoals Brussel aangeraakt, momentopnames uit gewone situaties, straat situaties, relatiesituaties enz., dat maakt het allemaal er levendig en geeft een sterke visuele kant. Ook als je de teksten niet aanvaard is het nog te genieten. Het is een eigen creatie die hier en daar een wortel heeft in Baudeville en lezersbrieven uit een krant.

Veel improvisatie, absurd, kritisch, een beetje provocerend. Maar er zit geen bedoeling achter, je moet er geen boodschap in zoeken, het is puur amusement. D'r kan zelfs gelachen worden, gewoon omdat het onozel kan zijn. Het is zeker geen verbitterd stuk, wel absurd verbitterd in de positieve zin. Soms is het zelfs gevoelig, vooral de Franse teksten. In het stuk worden nl, meerdere talen gebruikt: Nedl., Frans, Duits, Engels, Spaans. Er zijn vier hoofdschetsen met daartussen losse acts, maar het is zeker geen cabaret dat we brengen!

Onze ingangsprijs wordt meestal bepaald door het gooien van dobbelstenen, maar ik weet niet of dat deze keer het geval zal zijn.

Brood en spelen voor de acteurs dus. Schudden voor gebruik hoopt vooral op een groot studentpubliek, want er moet meer theater op de VUB komen. Klinkt veelbelovend. Zullen we maar?

Schudden vr Gebruik: Brussel te huur of toefolekan. Vrijdag 7 febr. 20.30u K.K. VUB, Pleinlaan 2 1050 Brussel. Organisatie: Flikkerlicht.

22.00u: FUIF!

Karin

Vervolg van P.5

Mijn zelfzekerheid werd ook gesterkt door een "negatieve vaststelling" in verband met censuur. Ik schrijf nu maatschappij-kritische dingen. Men lacht er hier vaak mee. Men vraagt mij of ik daarmee nu echt de wereld denk te veranderen, en wat voor zin het nu eigenlijk heeft. Nee, natuurlijk verander ik er de maatschappij niet mee. Ik weet ook niet precies wat het allemaal voor zin heeft. Ik voel gewoon dat ik het moet doen. Maar wanneer er ergens een autoritair regime aan de macht komt, dan is het eerste wat ze doen de schrijvers oppakken en de boeken verbranden. Als je op het kongres ook schrijvers ontmoet die twintig jaar in de gevangenis zaten, gewoon omdat ze schreven. Dan zie je toch dat schrijvers heel wat betekenen.

DM.: In België ruikt het toch ook af en toe naar censuur.

PK.: Tot hier toe kunnen wij als schrijvers nog wel zeggen wat we willen. We horen wel reacties, maar die bewijzen alleen maar dat men toestaat dat wij heel kleine signaaltes uitzenden die zeggen dat er moet worden opgepast. We stoppen de thermometer in de maatschappij en we houden de mensen wakker.

Ik ben wel eens veroordeeld geweest omdat ik de echte naam van iemand gebruikte in een verhaal. Ik werd toen veel te zwaar gestraft, en niet omdat ik iets geschreven had dat niet waar was, gewoon omdat ik iets geschreven had. Men bewoerde dat het krenkend was voor de betrokkenen, maar ik heb alleen maar objectief weergegeven wat er gebeurd is. Als wat gebeurde krenkend was voor sommige mensen kan ik daar toch niets aan doen. Het was op dat proces trouwens een schijnhoofrol gespeeld. De rechter had al eens een hoofdrol gespeeld in een vorig boek van mij, de Celboeroeker, waarin ik de klassenjustitie tracht aan te tonen. En op die manier... Maar dat kan ik natuurlijk niet bewijzen.

Met het geval Martin Coenen en de wet op de voorlopige hechtenis gaat het al een andere kant uit. Dat is een stap in de richting van censuur in België.

In andere landen mag je helemaal niet kritiek zijn, en meer dan dat. Je wordt al bestraft omdat je niet schrijft over datgene waarover de staat wil dat je schrijft. Het kan voortaan te schrijven "ik geloof in god", en dan ben je niet eens kritiek geweest. In een groot aantal landen valt de censuur niet te onderschatten. In Turkije en Vietnam is het momenteel heel erg, ook in Guatemala en Nicaragua.

Er is nog meer dat mij moed heeft gegeven als "niet-Amerikaan". Arthur Miller heeft eens een hele avond tegen mij gezaagd over de recensenten in de New York Times, die zijn toelichtingen kapot schrijven. Hij zei dat critici te veel macht hebben en er bovendien niets van af weten. Ga hier in Antwerpen een kaffee binnen, en een schrijver vertelt je precies hetzelfde over de kritiek. Arthur Miller leest de Gazet van Antwerpen niet, maar wij kennen de New York Times wel, ik ken die kritiek waarover Miller het heeft. Als ik met een Amerikaan babbelt over de fundamentele gebeurtenissen in de literatuur en in de wereld, weet de Amerikaan alleen wat er tussen zijn grenzen gebeurt. Daarom is hij eigenlijk veel provincialistischer. In Amerika liggen de grenzen wel veel verder uit mekaar, maar ze voelen niet eens de behoefte om een keer over die grenzen te kijken. Hier kunnen wij niet anders dan over de grenzen kijken, we hebben noodzakelijkerwijze een overzicht van wat er zich elders afspeelt.

DM.: Amerikaanse schrijvers kunnen toch maar mooi van hun romans leven.

PK.: Ze kunnen er zelfs ontzettend rijk mee worden. Denk maar aan Kosinski. Hij hoeft helemaal niet meer te schrijven nu. Dit jaar maak ik twee toneelstukken, twee filmscenario's en ik schrijf een roman. Ik doe ook nog wat journalistiek, dat kan ik niet laten. In Amerika komt zo'n 'veelzijdigheid' niet voor, men komt er gemakkelijker rond met 1 romannetje per jaar. Ik weet niet wat ik in hun plaats zou doen, als ik niet zo hard moest werken. Ik zou niet weten wat ik dan zou laten vallen, journalistiek, of toneel of scenario's. Als er geen druk op mij wordt uitgeoefend, door mijn uitgever of door teatergezelschappen die om stukken komen zagen, dan zou ik misschien helemaal niets doen. En als ze mij nu genoeg geld geven, zodat ik niet meer zou moeten schrijven, dan zou ik het toch doen, want schrijven, dat komt vanuit den buik!

Claire Literair

Geweten!

De Donnea zegt lelijke dingen in verband met gewetensbezaarden. De socio-kulturele sektor zou geschrapt kunnen worden als tewerkstellingsgebied voor zulke mensen met een geweten. Wat kan er nu concreet veranderen? Zal ook het eigenlijke statuut van gewetensbezaarden worden aangetast? we vroegen het allemaal aan VUB-specialist terzake, Sam Blesemans van het universitaire centrum voor ontwikkeling en vrede (UCOV).

Biesemans: Gewetensbezaarde zijn is een verworven mensenrecht. Het valt niet meer te verdonkeremen. De Raad van Europa wil het in zijn Handvest opnemen, en ook het parlement wenst dit. De Belgische regering zal er dus niet meer op kunnen terugkomen.

Moelal: Maar gewetensbezaarden kunnen in de toekomst misschien niet meer in de socio-kulturele sektor worden tewerkgesteld?

Biesemans: De Donnea heeft dat verklaard op het Kongres van de PRL, (ook de meest conservatieve partij in België). De beslissing daarvoor ligt bij Binnenlandse Zaken. Nothomb besefte ook wel dat daar hard tegen gereageerd zal worden. Er heeft zich al een front gevormd van cultuur- en jeugdorganisaties, zowel in Vlaanderen als in Wallonië. Ook de universitaire wereld, waaronder de VUB, volgt deze kwestie met bijzondere waakzaamheid. Trouwens de CVP en PVV nemen op dat punt een genuanceerdere houding aan. Toch zou het wel een partij-politieke maatregel zijn indien gewetensbezaarden uit de socio-kulturele sektor zouden worden gehouden, omdat zij dan meestal in progressieve organisaties worden tewerkgesteld. Gewetensbezaarden kiezen toch niet voor de PRL. Eigenlijk wilde men de dienstplicht al vanaf 1 april verlengen, maar er is teveel tegenstand geweest tegen de regering van de verschillende jeugdleden. Een delegatie van de Nederlandse Franstalige Jeugdraad werd trouwens ontvangen door de Commissies van Binnenlandse Zaken en Defensie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Moelal: Kan er ook wat veranderen aan het statuut van ontwikkelingshulp?

Biesemans: Dat is een ander systeem. Als ontwikkelingshulp ben je niet noodzakelijkerwijze gewetensbezaard. Het is eigenlijk een vrijstelling van legerdienst omdat je gaat helpen in een 3^e wereldland. Je moet daar de geschikte diploma's voor hebben en een contract dat erkend moet worden. Iemand die op die manier werd vrijgesteld van legerdienst kan in "oorlogstijd" nog worden opgeroepen door het leger, tenzij hij natuurlijk ook het statuut van gewetensbezaarde heeft aangevraagd.

Alle verdere inlichtingen over militie, het statuut van gewetensbezaarden en vrijstelling wegens ontwikkelingshulp krijgt u op het UCOV, naast de Dienst Inschrijvingen in gebouw Y.

AK.

Abortus

Het Humanistisch Verbond heeft onlangs een fraaie en livijge brochure uitgegeven "Voor een pluralistische benadering van de abortusproblematiek". De zaak wordt inderdaad van heel veel kanten belicht. Bijvoorbeeld:

De totaal voorbijgestreefde wet in verband met abortus dateert van 1867 en is nu steeds ongewijzigd. Vervolgelingen van dokters en vrouwen, abortusprocessen, willekeur en gerechtelijke chaos zorgen voor de nodige onzekerheid en angst bij de vrouwen. De verouderde wet remt het aantal abortussen beslist niet af, maar sleurt ze klandestiniteit in, met alle negatieve geestelijke, lichamelijke en morele gevolgen vanden. Het is de hoogste tijd dat de overheid een einde stelt aan deze immorele situatie en terzake haar verantwoordelijkheid opneemt.

Het Humanistisch Verbond heeft gemeend in deze bij uitstek menselijke aangelegenheid een bijdrage te moeten leveren, om zo mogelijk dichtbij een menswaardige oplossing te komen. Artsen, juristen, vrouwen en begeleiders van de centra voor gezinsplanning komen aan het woord. Bewust ging men te rade bij vertegenwoordigers van verschillende levensbeschouwingen, kwestie van een pluralistische sausje. Daarmee wordt ook aangetoond dat het hier wel degelijk om een algemeen menselijk probleem gaat. Abortus kan nu eenmaal niet worden doodgezwegen. Contraceptie faalt nog geregeld, iedereen kan ermee gekonfronteerd worden. Leven schenken is een beslissing die bepaald is voor het verdere sociale leven van de vrouw. In "moetlijke" situaties kan abortus het enige redmiddel zijn.

Hoe ziet de situatie er momenteel uit in België? Wordt abortus hier op een verantwoorde manier uitgevoerd? Waar kan je uiteindelijk terecht? Zijn er degelijke opvangmogelijkheden in een centrum of een hospitaal waar de vrouw voor en na haar abortus kan worden opgevangen? Naast deze praktische bepalingen overlaadt het Humanistisch Verbond u natuurlijk ook met alle etiese en morele overwegingen.

Informer u! De brochure is te verkrijgen bij Vrij Onderzoek (gebouw Y) en kost precies 50fr.

VRG-pliettoefening

Anselm Kiefer

Studieprogramma's samenstellen is een serieuze zaak. Bekritisieren vraagt veel kennis. Programma-makers, in casu de faculteitsraden waarin oa. verkozen studenten, zien hun keuzevrijheid beknot door wetsbepalingen allerhande. (Dit verklaart de grote uniformiteit van de Belgische studieprogramma's voor de Rechten op de verschillende universiteiten.) Bekritisieren is dus niet alleen moeilijk maar ook vaak misplaatst. Echter niet onderworpen aan beperkende bepalingen is het doorvoeren van een visie, het beogen van een doel met die programmatie. Het is nu juist deze die ontbreekt bij de programma-makers. Critiek hierop mag!

Anselm Kiefer schildert ogenschijnlijk wat verkoolde aarde, schilderspaletten, grafzerken voor onbekende schilders en diens meer. Maar er is meer.

Anselm Kiefer schildert het geweten van een volk. En... hij doet dat goed, zo goed zelfs dat men hem is gaan wantrouwen en verdacht maken (nazi sympathieën).

Ethici zijn niet erg geliefd. De Pot verwijft de rebel dat hij zwart ziet, luidt het. Zwart heeft Kiefer zich dan ook gemaakt. "Ik moet een eind meegaan met de waanzin om ze te begrijpen" verklaarde hij ooit eens. Anselm Kiefer als martelaar.

Martelaar wordt men niet vanzelf en men kan er vooralsnog niet voor studeren. Toch is de verklaring eenvoudig. Anselm Kiefer studeerde Rechten.

In essentie stelt de Rechten zich de vraag naar goed en kwaad, of beter: onderzoek ze wat als "goed" en "kwaad" doorgaat en wijst de betrekkelijkheid van beide begrippen aan. Stopzetten van dit onderzoek ontnemt de faculteit "rechten" elk recht van bestaan. Rest de techniek, en techniek wordt onderwezen aan de beroepscholen. Kiefer's onderzoek is niet alleen gericht op Germaanse geesten. Hoewel het er soms de schijn van heeft bezit Duitsland geen monopolie over ethiek. Deze is immers universeel onderzoekbaar.

Het kandidatuursprogramma van de Rechten is aan herziening toe. Tot het vorige studiejaar werd aan de VUB als enige universiteit in Vlaanderen een (verplichte) cursus "Voornaamste Hedendaagse Letterkundige Stomingen" gedoceerd in de 1° kandidatuur Rechten, waarvoor de VUB een pluim op de hoed verdiende. Immers meerdere kunstenaars en schrijvers gaan het probleem van de ethiek niet uit de weg. Confrontatie met hun werken en theorieën lijkt me dan ook een zinvol onderdeel van een goed programma. Ongelukkigwijze werd nu juist deze (unieke) cursus met langang van dit academiëjaar op het verzoek van de docent zelf uit het lesaansbod genomen. Deze betreurenswaardige beslissing geeft (expliciet) een indicatie van de heersende malaise binnen de Rechtsfaculteit. Belangstelling van studenten reikt niet verder dan enkele wetsartikels, klasse- en kastevorming zijn opnieuw duidelijk waarneembaar, dogma's en ongeschreven regels (oa. wat de kledij betreft) vieren hoogtij en -in concreto- werden de lessen van Prof. Dr. D. Van Baelst-Hellemans (die hierboven vermeldde docent) onmogelijk gemaakt door een onophoudend gefluister en een storende apathie.

Voor wanneer dat gewetensonderzoek?
Paul De Hert, 2° Kan Rechten.

VO Presenteert: Lianna

Do 13/2 organiseren VO en VAKA een film: Lianna van de onafhankelijke filmer John Sayles. Om 20u in QB dus. Inkom 40/60, nieuwe leden gratis.

Burps

Voor men een oordeel wil vellen over een restaurant moet men natuurlijk wel de smaakpapillen aktiveren. Het commentaar dat in Moeial n° 8 verscheen over pizzeria 'Da Meo' getuigt van culinair onbenul. Deze Italiaan, die blijkbaar wel in de leer is geweest bij 'Pizzaland', slaagt erin de meest fantasieeloze pizza's van België en omstreken te bakken. Bovendien doet de bediening de bultenaar van Notre Dame in het niet vallen. Italië is hier, waar middelmatige dilletantjes als Pierre Culinair met 'genot' komen eten, ver weg.

Gault-Millau II

Antwoord

Mijn liefste Gault-Millau II (wat een originele nom-de-plume je trouwens bedacht hebt!), smaak is een heel subjectief gegeven. Derhalve is het best mogelijk, dat een restaurant waar ik het eten lekker vind jou nauwelijks kan bekoren. Steeds tot discussie bereid, dienaangaande - maar niet tot café-discussie. Belediginkjes rondstroelen is me ietsje te kinderlijk. Terzake. Ik kom regelmatig over de vloer bij 'Da Meo'. De zaak is steeds drukbezet (allemaal culinaire warhoofden, ongetwijfeld), de bediening steeds correct (geen Quasimodo in het zicht) en - belangrijker - de pizza steeds conform aan de vereisten, die men doorgaans aan zo'n ding stelt: groot, knappend, rijkbelegd. En wat mij betreft, lekker. Mijn liefste knaap, maak je niet interessanter dan je bent. Een kritische geest is prijzenswaardig - bitstic rondklauwen hooguit pathetisch.

Pierre Culinair

W.K.

"Biotechnologie: Evolutie of Revolutie?", dat is de titel van de informatie- en debatavond die de Wetenschappelijke Kring op woensdag 12 februari te 20u in aula QD organiseert.

Onder impuls van de biotechnologie studenten, zullen een aantal prominente professoren op het vlak van de biotechnologie over dit onderwerp ondervraagd worden door BRT-wetenschapsjournalist Wim Officiers ("Verover de aarde") en door Knack-wetenschapsjournalist Lode Willems, zodat deze passionerende richting, ergens gesitueerd tussen wetenschappen en toegepaste wetenschappen, een bredere bekendheid krijgt. Wie is er immers niet geïnteresseerd in volgende vragen:

- Nu deze "tovenaars" (zo zou men de biotechnologie tijdens de vorige eeuwen hebben genoemd) reeds uitgaande van D.N.A., naar wens gewijzigde of zelfs totaal nieuwe bacteriën of planten kunnen kweken, hoe groot is dan de korrel zout waarmee men de verhaaltjes over het artificieel kweken van supermensen moet nemen?
- Zijn onze vrienden uit de U.S.A. even gul met het doorspelen van biotechnologie-informatie als met het uitzenden van Dallas-afleveringen?
- Kan er effectief op lange termijn iets gedaan worden om het hongerprobleem dmv. landbouwverbeteringen dankzij plantenveredeling?
- Is het mogelijk om onze kanalen (-rloten) te zuiveren en daarbij zelfs nog energie te winnen?
- Wat is de rol van de biotechnologie in de geneeskunde en de farmacie?
- Waarom zijn bier en wijn zo lekker? (persoonlijke mening)

Deze en nog veel meer andere vragen die door een hopelijk kritisch publiek zullen gesteld worden, krijgen een antwoord op woensdag 12 februari. Be there! (inkom gratis)
Rudolf Lucas (financieel tovenaar W.K.)

AGENDA

12/2: 19h30 Toneelbezoek Beurschouwburg, Akt Vertikaal
Afspraak aan Kot 248

20h: RPGC The World of Creator Major 8F505

20h: Delop Biotechnologie Evolutie of Devolutie QD

13/2: 12-14h: PVV-JO: Debat over KMO, gastspreker Louis Bril (staatssecretaris) 2C111
22h: TD PK in BSG

14/2: 20h: ALS Quiz in KK

17/2: 19h: Schaakavond Campina
19h30: The World of Creator Major; Dragon Lance 8F505

20h: Film The Last Whicorn HILO

20h30: Hagelands rijstpap-clash Cantus.

18/2: 22h: TD Historia

19/2: 15h: Aktiedag toelichting regeringsmaatregelen in QA; sprekers: E. Boon (Brussel), G. Mareels (Gent) en G. Broukmans (Leuven)

16h: Discussie over de ontwerpen (Aktiedag, RAK)

17h: Opstellen van de platforms (Aktiedag, RAK)

19h: Hapjes in het KK (Aktiedag, RAK)

20h: Voordracht in KK over Afrikaanse muziek en hun invloed op de Europese muziek. (VO en Masereelfonds)

20h: Confrontatie PVV JO, VUJO en Jong Socialisten in Q (PVVJO)

22h: fuif in het KK (RAK)

20/2: 14h-19h: Juridische Boekenbeurs Q (VRG)

19h: Assisenproces Q (VRG)

ZOEKERS

Te Koop:
Gewone houten gitaar, 1 jaar oud Prijs 2500fr
Herman Nadia
Boulevard General Jacques 213
1050 Elsene

Moeial

Samenwerkend met VO, BSG en de Dienst Cultuur.

Redactie : Pleinlaan 2
gebouw Y
1050 BRUSSEL
Tel.: 02/641 2338

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rekening nr.
001 1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters
J. Vuylstekelaan 12 C1
2050 ANTWERPEN

Stoute Yves

Ik distancieer me van ledere dt- of spelfout in onderstaand artikel: ze komen uit de, nachtsaan peperdure, Moeial- type-writer en niet uit mijn pen!

Gelijc hebben jullie; pak ze bij de lurven, de holle vaten, de carrièrejagers, de klaplopers en zulpschulden, vermeende allochtonen (oh zo, ozon) en die stoute rechtse jongetjes. Akkoord, van een SOR-lid mag wat meer enthousiasme verwacht worden en mijn ontslagbrief in januari! - kwam wat laat.

SOR, de klucht editie 2: lid neemt ontslag nog voor alles goed en wel begint. Na het vroegtijdig beëindigen van mijn burgerdienst werd me - veel vroeger dan verwacht - een full-time betrekking aangeboden. En sorry jongens, maar met de arbeidsmarkt van vandaag moeten ze me geen twee keer zo'n voorstel doen. (Trouwens onze voorzitter is ook niet vies van een jobke, alleen heeft hij het geluk aan de VUB te kunnen blijven en moet hij niet helemaal naar West-Vlaanderen, of all places!)

Jammer dat mijn afscheid aan de VUB op een dergelijke wijze in de Moeial moet geblokkeerd worden, compleet met foto (jongens, had me dan tenminste gefotografeerd van mijn beste zijde!) in Carrette-stijl, en above all aan de zijde van onze geliefde minister. Neen ik dacht dat jullie me wat meer krediet hadden kunnen geven; tenslotte heb ik me sinds jaren belangeloos voor de VUB ingezet. Ik heb meegelopen om de kampus in Jette wat leefbaarder te maken als BSG afgevaardigde en als voorzitter van de bewonerscommissie.

Ik heb steeds gezorgd dat Jette niet over het hoofd werd gezien in Etterbeek en dat de belangen van de Jette studenten verdedigd werden (gemeentelasten, sport, cultuur etc...)

Men hoeft er maar de verslagen van de SOR-vergaderingen op na te pluizen, waarvan ik - met mijn raadgevende stem - er niet één gemist heb. Ook op de RVB was ik steeds paraat, en dat kan van heel wat leden niet gezegd worden. Ik hoop alleen maar dat men verder voor een betere integratie van Jette zal zorgen (met de opening van de sociale sector heeft men alvast een stap in de goede richting gezet).

Ik denk dat Wilfried Verrezen, de kersverse voorzitter van de bewonerscommissie en in het verleden al heel actief i.v.m. de gemeentelasten, geknipt is om te zorgen voor de continuïteit van de vertegenwoordiging van onze kampus op de kampus.

Op de Raad van Beheer zal ik bovendien uitstekend evangen worden door mijn vriendin, mijn plaatsvervangster (neen jongens maak er geen driehoeksverhouding van) Milène Guffens.

Veel sukses met de Sociale Raad verder, ik zal jullie steeds een warm hart toedragen. Moeial, keep up the good work (met wat minder fouten dan) en laat je niet op de kop zitting door de rechtse rakkers!

Stoute Yves

Vincineau

De Jongkommunisten zijn ten zeerste verontwaardigd over de veroordeling van Prof. Michel Vincineau en Rudy Haenen voor het uitbaten van een zogenaamd ontuchthuis, de homosana Macho II in Brussel. Beiden werden op 11 december 1985 door de Elfde Kamer van het Hof van Beroep te Brussel voor de periode van vijf jaar uit hun burgerlijke en politieke rechten ontzet.

De Jongkommunisten wijzen erop dat er in België vele ontuchthuizen voor heteroseksuelen bestaan, met prostitutie, met banden in de kriminele sfeer. In de zaak Macho II is er zelf geen sprake van prostitutie. Dit is dus een duidelijk geval van discriminatie door en voor de wet.

De Jongkommunisten veroordelen vooral de uitlatingen van het Hof over het karakter van de homofilie: "een vorm van seksuele ontregeling die het einddoel van het bestaan van 2 seksen ontkent, einddoel waarvan de veralgemeniseerde afwijking zou leiden naar het uitsterven van de menselijke soort".

Deze achterlijke uitdrukkingen van paternalisme en bevoogding zijn zeer verontrustend. Moet het nog gezegd worden dat zij worden tegengesproken door vele wetenschappelijke bevindingen - zoals bijvoorbeeld de potentieel biseksuele natuur van elk individu -.

Deze uitlatingen doen volgens de Jongkommunisten vele jaren van strijd voor zeggenschap over eigen lijf en leden, voor het recht op volledige maatschappelijke en individuele ontplooiing volgens eigen seksuele voorkeur teniet.

Volgens de Jongkommunisten is de veroordeling van Prof. Vincineau en Rudy Haenen een louter ethische en geen juridische veroordeling. De Jongkommunisten eisen dan ook dat deze beslissing logischerwijze door het Hof van Cassatie zou verbroken worden en dat de betrokkenen een volledige schadevergoeding zouden krijgen voor het het financieel verlies dat zij door de onrechtmatige gerechtelijke vervolging geleden hebben.

D.D.M.